

MUSLIMERNES ROLLE I VESTEN

Hizb ut-Tahrir Skandinaviens årlige konference

Søndag d. 3. oktober 2010

Talerne

Sharif Abdel-Rahman

Taimullah Abu Laban

Jaweed Yusuf

Søster Rafika

Chadi Freigeh

Taji Mustapha

Elias Lamrabet

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

I forbindelse med konferencen "Muslimernes rolle i vesten" i Bella centret, har Hizb ut-Tahrir Skandinavien gennemført en effektiv og massiv kampagne, hvor mere end 35.000 invitationer er blevet delt ud i moskéer, gymnasier, universiteter såvel på gader og stræder. Uddelingen har omfattet Sjælland, Fyn og Jylland. Desuden har Hizb ut-Tahrir holdt en række offentlige møder hvor konferencens tema er blevet præsenteret.

Op til konferencen udkom der desuden 2 trailere der kunne ses på adskillige hjemmesider verden over. Den omfattende kampagne har fået en meget

positiv respons fra muslimerne i landet, og en del ikke-muslimer har også vist betydelig interesse for konferencen.

I forbindelse med den omfattende bekendtgørelse af konferencen, opstod der ligeledes en debat i en række medier, hvilket resulterede i en pressemeddelelse fra Hizb ut-Tahrir Skandinavien som kan læses forneden.

Målet med den massive kampagne og den efterfølgende konference har været at skabe bevidsthed hos muslimerne om deres afgørende rolle i Vesten. I samme forbindelse har vi udgivet dette hæfte, der indeholder konferencetalerne.

Vi beder Allah (swt) om at gøre dette hæfte gavnligt for Islam og muslimerne.

Hizb ut-Tahrir – Skandinavien

www.hizb-ut-tahrir.dk info@hizb-ut-tahrir.dk

Pressemeddelelse

København d. 13. Shawal 1431 e.H. / 22. september 2010 e.Kr.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Reaktionen på Hizb ut-Tahrir – Skandinavians årlige konference

De fleste danske medier rapporterede i går om nogle politikeres reaktioner på Hizb ut-Tahrir's årlige konference i Bella Center d. 3. oktober 2010, hvormed vi tilsigter at debattere muslimernes rolle i Vesten. Nogle politikere opfordrede til at boykotte konferencen mens andre gentog de sædvanlige løgne og dæmonisering af muslimerne. I lyset af disse reaktioner ønsker vi at pointere følgende:

1 – Denne konference er ikke møntet på folk som insisterer på at fastholde den Islamfjendtlige politik, hvis fiasko forekommer evident efter Bush-administrationens tidsperiode. Ej heller er den møntet på de, som insisterer på dekadent sprogbrug over for muslimerne, i deres populistiske stræben efter billige stemmer. Konferencen er derimod henvendt til rationelt tænkende væsner, som går ind for saglig debat, hvor man værdsætter argumenter og ræsonnementer, frem for hetz og løgne.

2 – Partiet Hizb ut-Tahrir er et politisk parti som alene udfører kulturelle og politiske aktiviteter. Denne konference er en del af disse aktiviteter, som tilsigter, sagligt, at debattere islamiske holdninger og tanker. Vestlige politikere har tidligere forsøgt at forhindre disse tanker i at nå frem til folk, gennem forbud mod og dæmonisering af partiet. I Danmark har vi bevidnet sådanne forsøg, trods rigsadvokatens gentagende stadfæstelse af det faktum at Hizb ut-Tahrir ikke benytter sig af ulovlige eller voldelige aktiviteter! Ligesom forsøgene på forbud mislykkedes, vil opfordringerne til boykot, løgne og dæmonisering også fejle, idet tanker hverken kan fængsles, forbydes eller ties ihjel. Tanker kan kun modbevises – hvis de er falske vel at mærke!

3 – Vi opfordrer de fornuftige iblandt vestens politikere, debattører og mediefolk til at lægge den Islamfjendtlige retorik bag sig, idet den kun skaber kløfter, som ikke gavner nogen parter. Dertil forekommer det evident at denne retorik fejlede i at intimidere muslimerne og tvinge dem til at give afkald på de islamiske holdninger og værdier eller erstatte dem med de vestlige holdninger og værdier. Derfor håber vi at denne retorik ombyttes med debat hvor fornuften sejrer. For i sidste ende kan folk ikke tilsidesætte forstanden, og den hvis værdier og holdninger bygger på sande argumenter vil triumfere. Og i den anledning ønsker vi at opfordre alle fornuftige mennesker til at deltage i vores årlige konference.

For yderligere information besøg: Globalkhilafah.com.

Chadi Freigh

Medierepræsentant for Hizb ut-Tahrir – Skandinavien

Mail: Chadi@hizb-ut-tahrir.dk

سُورَةُ الْحَجِّ

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزَعُ عَنْكَ فِي
الْأَمْرِ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ (٦٧) وَإِنْ
جَادَلُوكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ (٦٨) اللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (٦٩) أَلَمْ تَعْلَمْ
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (٧٠) وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا
لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ نَصِيرٍ (٧١) وَإِذَا تَنَزَّلْنَا بَيْنَتٍ نَعْرِفُ
فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَُمُ النَّارِ
وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشَ الْأَمْصِيرُ (٧٢) يَأْتِيهَا
النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ
الَّذِبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ
(٧٣) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ
(٧٤) اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ

اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (٧٥) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (٧٦) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ
 اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ
 إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ
 الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ
 الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ (٧٨)

Koranen Al-Hajj

22: 67-78

For hver nation har Vi fastlagt et ritual, som de overholder, så lad dem ikke strides med dig om sagen. Og kald til din Herre. Du er sandelig på en ret vej.

Og hvis de strides med dig, så sig: "Allah ved bedst, hvad I gør."

Allah vil dømme imellem jer på opstandelsens dag i det, hvorom I var uenige.

Ved du ikke, at Allah ved, hvad der er i himlen og på jorden? (Alt) dette står sandelig i et skrift. Dette er visselig let for Allah.

Og de tilbeder foruden Allah noget, hvortil Han ikke har sendt nogen bemyndigelse ned, og hvorom de ingen viden har. Og de, der handler uret, vil ingen hjælper have.

Og når Vore tegn læses op for dem som klare beviser, opdager du misbilligelsen i ansigtet på dem, der er kuffar (ikke-muslimer). De er lige ved at kaste sig over dem, der læser Vore tegn op. Sig: "Skal jeg fortælle jer om noget, der er værre end dette? Det er Ilden, som Allah har lovet dem, der er kuffar. Hvilket ulykkeligt sted at ende!"

I mennesker! Der bliver givet jer en lignelse, så lyt til den! Dem, som I påkalder foruden Allah, vil aldrig kunne skabe en flue, om de så slog sig sammen om at gøre det; og hvis fluen tager noget fra dem, vil de ikke være i stand til at få det fra den igen. Svag er den, der beder, og svagt er det, hvorom der bliver bedt!

De har ikke værdsat Allah, som Han bør værdsættes. Allah er sandelig stærk og mægtig.

Allah udvælger budbringere blandt englene og blandt menneskene. Allah hører og ser visselig alt.

Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem. Og til Allah vender alting tilbage.

I, som har iman! Gå ned i ruku' og sujud, tilbed jeres Herre og gør det gode, for at I må få succes.

Og kæmp for Allah, som Han fortjener at blive kæmpet for. Han har udvalgt jer og har ikke pålagt jer noget besværligt i deen (Islam).

(Dette er) jeres faders, Ibrahims, levemåde. Det var ham, som gav jer navnet muslimer, (både) tidligere og i denne (Koran), for at Sendebuddet kan være vidne for jer, og for at I kan være vidner for menneskene. Så oprethold salah, giv zakah og hold fast ved Allah! Han er jeres beskytter. Hvilken herlig beskytter! Hvilken herlig hjælper!

Indholdsfortegnelse

Velkomsttale	12
Identitet og loyalitet	18
Forholdet til ikke muslimer	28
Den muslimske kvinde som rollemodel	40
Arbejdet for Khilafah fra Vesten	52
Dawah i England – Udfordringer, løsninger og resultater	61
Afslutningstale	69

Sharif Abdel-Rahman

Medlem af Hizb ut-Tahrir

Velkomsttale

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Som vi så i indslaget, så tyder alt på, at muslimerne i Vesten er kommet for at blive. Vores antal er stigende og vores tilstedeværelse i de vestlige lande er ikke til at overse.

Mens vi lever her, kan vi på den ene side føle os udstødte. Vi kan føle, at vi er en minoritet i Vesten. At vores ord ikke bliver hørt, eller at vi ikke har nogen indflydelse i samfundet. På den anden side, så har vi etableret os med vores familier. Vi har dannet sociale netværk. Vi studerer. Vi arbejder. I nogle lande har vi endda moskeer, gravpladser, forretningskæder og skoler.

I denne sammenhæng, er der en række afgørende spørgsmål, vi som muslimer bør stille os selv og søge svar på; spørgsmål som er afgørende for hele vores fremtid:

Hvad er vores rolle som muslimer, der lever i Vesten? Hvad er formålet med vores tilstedeværelse her? Og hvilke svar giver Islam på disse spørgsmål?

Det er utroligt vigtige spørgsmål, og vores eksistens som muslimer afhænger i høj grad af det svar, vi når frem til. Men før vi kan forstå vores rolle i Vesten, kræver det først og fremmest, at vi forstår os selv. At vi forstår, hvem vi egentlig er.

Identitet/loyalitet

Derfor er det nødvendigt, at vi taler om vores identitet og tilknytning til muslimerne.

Hvad dét angår, kan vi som muslimer, der lever i Vesten, blive forvirret. Er vi vestlige, europæiske eller danske muslimer? Hvem er vi?

Det kan være svært at finde vores ståsted, når vi gennem flere generationer har haft en opvækst i Vesten. Nogle mener, at den eneste mulighed for bevarelsen af vores islamiske identitet sker gennem deltagelsen i det demokratiske politiske liv. Derved mener de, at de kan sikre deres rettigheder og beskytte deres islamiske værdier. Andre mener, at de kun kan bevare deres islamiske identitet ved at afholde sig fra enhver kontakt eller berøring med dem, de anser som vestlige fremmede.

Og når det kommer til vores forhold til den islamiske verden, hvor står vi så henne i forhold til Vestens politik i de muslimske lande? Ser vi krig i Afghanistan, bombninger i Pakistan eller oprør i Sudan som *fremmede* anliggender? Hvordan bør vi anskue de problemer, der

finder sted flere tusinde kilometer væk fra vores hjem? Hvad skal udgøre grundlaget for vores holdninger?

Netop derfor vælger vi at lægge ud med en tale, som omhandler muslimernes identitet og loyalitet.

Forholdet til ikke-muslimerne

Og foruden vores forhold til den islamiske verden, så bør vi også tale om vores forhold til de samfund, vi lever i. Vi befinder os stadig her i Vesten. Vi har stadig en dagligdag blandt tusinder af ikke-muslimer; om end vi passerer dem på gaden eller møder dem på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen. Har vi et ansvar over for dem? Og hvis vi har, hvad går dette ansvar så ud på?

Ser vi tilbage på vores historie, så finder vi mænd, der rejste til nær og fjern. De rejste under hårde omstændigheder. Det var rejser, der bød på farer, sult og tørst ... Men med hvilket formål rejste de? Var det for en opholdstilladelse? Var det blot for en god handel?

Tværtimod! Det var mænd, der forlod hjem og familie og udelukkende drog af sted med det formål at sprede Islam til menneskeheden. Det er på grund af disse mænd, at vi i dag kan kalde os muslimer. Derfor er det vigtigt, at vi overvejer hvilket forhold, vi skal have til de ikke-muslimer, vi lever iblandt, især når vi kan observere, hvordan den vestlige elite ihærdigt har distanceret Vestens befolkning fra muslimerne.

Gennem dannelsen af ghettos og mange års negativ udstilling af Islam er der blevet dannet en mental blokering over for Islam og muslimerne hos de vestlige befolkninger med det resultat, at selv

naboforholdet mellem muslimerne og ikke-muslimerne er blevet besværliggjort af fordomme. Dermed øges hindringen i at lade ikke-muslimerne stifte bekendtskab med Islam, og de hindres i at høre alternative standpunkter i forhold til deres staters indblanding i de muslimske lande.

Netop derfor tager vi dette emne op i den anden tale, som har titlen: Forholdet til ikke-muslimerne.

Kvinden som rollemodel

Man kan ikke tale om forholdet til de vestlige samfund uden at sætte fokus på den muslimske kvinde i Vesten, fordi den muslimske kvinde står på mange måder over for flere udfordringer. Den vestlige debat om tørklædet og det gentagne fokus på kvindens status i Islam skaber udfordringer, som fortjener at blive debatteret.

Hvad er den muslimske kvindes rolle i de vestlige samfund? Hun kan vælge at forholde sig til de nye integrationsprojekter, hvor hun tilbydes at være en aktiv part i samfundet gennem projekter i hendes lokalområde eller gennem uddannelse og job. Hun kan også vælge at kræve sin ret gennem ligestilling og frigørelse, ligesom hun kan vælge at underlægge sig gamle traditioner, hvor hun begrænser sin gang til hjemmets fire vægge. Men måske er der en helt fjerde eller femte mulighed.

I Islams historie så vi kvinder, der opnåede stor indflydelse; kvinder som både irettesatte ledere og deltog i at sprede Islam til hele verden.

Er det muligt for den muslimske kvinde anno 2010 at identificere sig med disse kvinder i historien?

Hvordan holder den muslimske kvinde fast i den rolle og status, som Islam tildeler hende, uden at det betyder isolation eller fængsling i hjemmet, og uden at det betyder splittelse og kriser i familien?

For at belyse dette emne, har vi valgt at tage det op i den tredje tale, som bærer titlen: Den muslimske kvinde som rollemodel.

Muslimernes praktiske rolle – før og efter Khilafah

Hvad kvindens rolle skal være er uden tvivl vigtigt, men det er mindst lige så vigtigt at se på, hvad muslimernes praktiske rolle skal være som helhed.

Vores rolle her i Vesten.

For få måneder siden udgav Maryland University en ny rapport, der viser muslimernes standpunkter over for Vestens indblanding i de muslimske lande. Rapporten viser, at i vores lande er muslimerne blevet mere klare i deres syn på indenrigskonflikter og deres løsninger. Islam er begyndt at blive set som en reel løsning på deres problemer. Men hvad med os, der lever her i Vesten? Hvor står vi i forhold til dette?

Det er vigtigt, at vi under vores tilstedeværelse her i Vesten forstår hvilken rolle, vi skal udfylde i vores forhold til muslimerne i den anden ende af verdenen. Hvordan påvirker vi den politiske situation i vores lande fra vores ståsted? Nogle vil mene, at det er en umulig opgave, og derfor burde vi fokusere på vores nationale anliggender, og enhver problemstilling i den muslimske verden tilkommer dem selv at løse. Andre vil mene, at ligesom vi bekymrer os om og har en påvirkning på vores familier i de muslimske lande, så har vi det på samme måde med den islamiske nation, som vi er en del af, og at

vores adfærd og vores stemme her i Vesten kan på en effektiv måde skabe genklang i den muslimske verden.

Af denne grund er det nødvendigt med en tale, der netop omhandler muslimernes praktiske rolle i Vesten.

Effekten af *da'wah* i Vesten

Og derfra vil vi bevæge os videre til muslimernes engagement og aktivitet i Vesten.

Takket være Allah, så er muslimerne aktive som aldrig før.

Muslimernes tilknytning til deres overbevisning er stigende og ikke-muslimernes nysgerrighed om Islams virkelighed er blevet stimuleret.

I Vesten fremstilles der flere rapporter, som undersøger muslimernes sindstilstand, og avisklummerne er fyldt med debatter om Islam.

I en sådan tid, er det vigtigt, at vi overvejer, hvordan vi bidrager til debatten om Islam. Hvilke evner og kompetencer har vi, som kan gavne verdensbefolkningen og særligt folk i Vesten? Hvordan deltager vi i de vestlige samfund, uden at det bliver på bekostning af vores forhold til Islam? Alt dette vil blive debatteret i den femte og sidste tale.

Nu har jeg været inde på forskellige emner, og jeg har stillet forskellige spørgsmål. I dag er det tid til at få svar på vores mange spørgsmål. I dag er det tid til at forstå "muslimernes rolle i Vesten."

Og al taknemmelighed tilkommer Allah.

Taimullah Abu Laban

Medlem af Hizb ut-Tahrir

Identitet og loyalitet

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله الذي أعزّنا بالاسلام. وأكرمنا بالايمن.
وشرفنا بنبوّة سيدنا محمد عليه افضل الصلاة والسلام.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige. Al taknemmelighed tilkommer Allah, der har styrket os med Islam og har ophøjet os med Koranen, og som har bæret os med profetskabet af vores mester Muhammad. Må al fred og velsignelse være over ham.

Jeg vil gerne indlede med et spørgsmål! Et spørgsmål, som burde være simpelt, men som desværre er blevet kompliceret for mange. Spørgsmålet lyder: Hvem er vi? Hvad er vores identitet?

Som muslimer i Vesten bliver vi nemlig konstant fortalt, **hvem** vi skal være, og **hvordan** vi skal være. Muslimerne i Frankrig bliver fortalt, at de skal være franske muslimer. I England bliver muslimerne fortalt, at de skal være britiske muslimer. Og i Danmark er det overhovedet ikke nogen hemmelighed, at man aldrig vil blive accepteret, hvis ikke man er dansk muslim.

Men hvad er problemet med at være britisk eller fransk muslim? Og hvad er der galt med at se sig selv som dansk muslim? Er vi ikke i født i Danmark? Er vi ikke opvokset her? Taler vi ikke dansk? Jamen er vi så ikke danske muslimer?

Sådanne spørgsmål er helt naturlige, især fordi at vi muslimer tydeligvis ikke har noget problem med at lære det danske sprog, og det har aldrig nogensinde været et problem for os at tage en uddannelse, at have et arbejde eller at have et godt forhold til danskere.

Men identitet er noget andet end alt dette. Identitet er et spørgsmål om værdier. Det er et spørgsmål om referencer og livsstil. Det er ikke et spørgsmål om, hvor du er født, og ikke et spørgsmål om, hvilket pas, du bruger, når du er ude at rejse.

Hvis identitet kun var et spørgsmål om at tage uddannelse eller at tale flydende dansk, så ville de vestlige regeringer, herunder den danske regering, ikke have haft et problem med muslimerne. Og de vestlige politikeres udtalelser bekræfter det, jeg siger. Hør f.eks. hvad den tidligere statsminister – Anders Fogh Rasmussen – sagde i Folketinget den 27. november 2007:

”Det er regeringens langsigtede mål, at danskere med indvandrerbaggrund kommer i job og uddannelse i samme omfang

som andre danskere. Men job og uddannelse er ikke nok." Og så fortsatte han med at sige: "Vi skal sætte fokus på den værdimæssige side af integrationen."

I en anden tale forklarede han, hvilke værdier det handlede om, hvor han sagde: "Der er visse grundværdier, som alle må anerkende og respektere. Til dem hører ytringsfrihed, ligeset for kvinder og mænd, og at vi holder religion og politik adskilt i Danmark."

Det er altså meget klart og tydeligt: at være dansk, fransk eller britisk muslim betyder ikke blot, at man lever i Vesten, men det betyder, at man omfavner vestlige værdier. Og Vesten har gjort deres værdier indiskutable – med det eneste argument: at vi muslimer befinder os i Vesten, og derfor skal vi tage imod vestlige værdier.

Men siden hvornår er geografien blevet dommer for hvilke værdier, der er sande?

Denne logik betyder, at hvis vi rejser til Indien, så skal vi omfavne hinduistiske værdier, og tager vi til Nordkorea, så skal vi omfavne kommunistiske værdier. Men der findes jo ikke noget tænkende væsen, der vil kunne acceptere denne logik. Vi muslimer accepterer derfor heller ikke påstanden om, at vi skal tage imod vestlige og danske værdier, bare fordi vi lever i Danmark.

En muslim bygger sin identitet på de sande værdier; værdier som har sit udgangspunkt i en rationel overbevisning. Den islamiske overbevisning fordrer, at det **udelukkende** er Allah, der skal være referencen for alt i vores liv, og ikke mennesket. Derfor er Islam og vestlige værdier uforenelige. Og det er lige præcis dette punkt, der er Vestens problem.

Vesten har indset i dag, at Islam altid vil spille en rolle i muslimernes liv. De ved, at de aldrig nogensinde vil formå at forandre dette forhold, uanset hvor meget de måtte ønske det. Derfor har de lagt betingelser for, **hvordan** Islam skal spille en rolle.

Betingelserne er, at vestlige værdier altid kommer i første række, og at disse værdier gøres til grundlaget for ens adfærd. Og hvad betyder dette?

Det betyder, at hvis en muslimsk kvinde f.eks. går med tørklæde, så er det ikke nødvendigvis et problem for Vesten, så længe hun har valgt at gå med *hijab*, fordi det er en demokratisk ret, og ikke fordi det er en islamisk pligt. Følger hun dette, så har hun taget imod den vestlige identitet.

Men vi muslimer kan ikke og må ikke gøre vestlige værdier til grundlaget for vores handlinger. Grundlaget for muslimens handlinger skal komme fra Islam:

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ
يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

"Sandelig, mu'minins svar, når de kaldes til Allah og Sendebuddet for at dømme imellem dem, er udelukkende: Vi har hørt, og vi adlyder. Og disse er de succesrige." [OQM. An-Nur 24: 51]

Vi har hørt, og vi adlyder! Og ikke, at vi har hørt og adlyder, så længe det harmonerer med vestlige værdier, og ikke, at vi har hørt

og adlyder, så længe det passer med vores interesser, men vi adlyder til enhver tid. Det er dette, der danner vores identitet.

Og det er sørgeligt at se, at nogle muslimer i Vesten er havnet i en identitetskrise. De er forvirrede, uafklarede og ved ikke hvilket ben, de skal stå på, og hvem de skal se op til, og hvordan de skal opføre sig.

Når de er sammen med familien, så opfører de sig anstændigt, men lige så snart de har sagt farvel til familien og sagt goddag til vennerne, så er de pludselig nogle helt andre personer. Så er de personer, der har skubbet Islam til side og efterligner i stedet den vestlige livsstil.

Denne identitetskrise fører til en livsstil. Og lad os være ærlige over for hinanden. Det er en livsstil, som mest af alt kan beskrives som skizofreni, og en skizofren personlighed gavner hverken sig selv, sit fællesskab eller sine omgivelser. Og det værste af det hele er, at mange muslimer efterhånden tror, at det er normalt at have en skizofren livsstil.

Men det er ikke normalt at leve et dobbelt liv eller tredobbelt liv, og det er heller ikke normalt at have tre forskellige ansigter. En muslim har kun ét ansigt, og uanset hvor muslimen er henne, så bærer han og hun på den samme identitet, fordi alt det, man gør, og alt det, man siger, skal altid være baseret på Islam:

قُلْ إِنِّي صَالَتِي وَنُكُي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

"Sig, min bøn, min ofring, mit liv og min død tilhører Allah, alverdens Herre." [OQM. Al-An'am 6 : 162]

Dette – mine brødre og søstre – er grundstenen i den islamiske identitet. Islam er det mest fremtrædende ved os, og uanset hvor vi bor, og uanset hvilket sprog vi taler, og uagtet vores etniske baggrund, så skal vi til enhver tid og i enhver handling udelukkende gøre Koranen til vores **eneste** reference:

قُلْ إِن صَّلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

"Sig, min bøn, min ofring, mit liv og min død tilhører Allah, alverdens Herre." [OQM. Al-An'am 6:162]

Det er denne islamiske identitet, der i dag ryster Vestens elite. Her er der sikkert nogen, der vil spørge: Hvorfor skulle Vestens elite være rystet over dette?

Dette skyldes, at vores identitet ikke kun fortæller os, hvem vi er, men den fortæller også, hvilket fællesskab – hvilken nation – vi er en del af, og vi som muslimer er en del af den islamiske nation. Netop dette udgør et problem for Vesten, især når det ikke er nogen hemmelighed, at Vesten har mange interesser i de muslimske lande.

For at understrege dette forhold, så kan man nævne den engelske regerings antiterrorrapport, som er blevet kendt som CONTEST II-rapporten; en rapport, der også blev omtalt i dokumentaren lige før. Og konklusionen var ikke til at tage fejl af. Ifølge den engelske regering, så skal enhver muslim, der ikke støtter de britiske soldater i Afghanistan stemples som ekstremist.

Og i USA skete der noget, der endda var endnu mere opsigtsvækkende. I 2006 blev en 28-årig muslim tiltalt for

landsforræderi, fordi han udsendte en video, hvori han opfordrede til befrielseskamp mod de amerikanske styrker i Afghanistan. Han blev tiltalt for landsforræderi, fordi han følte større loyalitet til muslimerne, end han følte til USA.

Men er hans loyalitet til muslimerne noget unaturligt? Vil enhver person ikke have loyalitet til det fællesskab, som bærer de samme værdier, som man selv gør?

Har vi muslimer ikke samme overbevisning? Er vores kultur ikke den samme? Er vores livssyn ikke det samme? Er det så ikke også naturligt, at vi har loyalitet til muslimerne?

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

"Mu'minin – mænd og kvinder – er hinandens loyale støttere."

[OQM. Al-Taubah 9: 71]

Allah (swt) har fastlagt, at vores loyalitet tilkommer dem, som adlyder Allah. Derfor kan muslimerne ikke være loyale over for andre end muslimer. Det er ikke tilladt at vise loyalitet til ikke-muslimske regeringer eller samfund:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

"O I, som har iman. Tag ikke kuffar (ikke-muslimerne) til loyale støttere i stedet for mu'minin." [OQM. An-Nisaa' 4: 144]

Allah (swt) forbyder os at vise loyalitet til ikke-muslimer. Hvordan mon det så forholder sig med Vesten, og dem der bekriger muslimerne, og dem der år efter år besætter vores jord og driver rovdrift på vores rigdomme?

Hvordan kan vi være loyale over for Vesten, når deres soldater myrder og torturerer uskyldige muslimer i Afghanistan?

Kan det virkelig passe, at den muslimske mor, der har mistet sit barn i Afghanistan, ikke har nogen værdi hos os? Kan det passe, at vi hører hendes skrig, men alligevel fortsætter vores hverdag, som om alt er normalt? Er vores hjerter blevet til sten, bare fordi vi lever i Vesten? Er dette, hvad vores Profet ﷺ har lært os? Har Profeten ﷺ ikke sagt:

المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضاً

En *mu'min* er som en understøttende bygning for en anden *mu'min*. [Bukhari og Muslim]

Vores bærede Profet ﷺ gør det klart! Muslimerne skal være som en bygning, hvor alle dele udgør en samlet og uadskillelig helhed: Fra muslimerne i Cairo til muslimerne i København, og fra muslimerne i Bagdad til muslimerne i Paris. Vi er én nation! Vi er én krop!

Den islamiske *ummah* har brug for vores hjælp. Derfor må vi ikke tænke egoistisk. Egoisme er netop dét, de vestlige politikere ønsker. De drømmer om at løsrive os fra den islamiske verden og gøre os til en ligegyldig minoritet, der betragter sig selv som europæiske muslimer; en minoritet, der kun er optaget af lokale anliggender. Vores loyalitet til Islam og muslimerne påkræver, at vi støtter den

islamiske nation, og ikke at vi tænker snæversynet. Derfor er det vores pligt at ændre tilstanden i den islamiske verden.

Vi må ikke kun bekymre os om den lokale muslimske gravplads, når Vesten er i gang med at skabe massegrave for muslimerne i Afghanistan! Vi må ikke kun tænke på, hvordan det går med vores egen lokale moské, mens vi ved og med egne øjne ser, hvordan amerikanerne har destrueret hundredvis af vores moskéer i Irak!

At være loyal over for muslimerne betyder, at man ikke svigter dem, ligesom vores Profet ﷺ har sagt:

المسلم أخو المسلم، لا يظلمه، ولا يخذله

En muslim er bror til en anden muslim og hverken undertrykker eller svigter ham. [Muslim]

Så lad os ikke svigte vores brødre og søstre! Lad os ikke indtage et standpunkt af svigt og kujoneri, men lad os indtage et standpunkt af mod, et standpunkt af styrke. Vi skal have styrken til at stå fast på Islam. Vi skal have den styrke, der skal til for at stå fast på vores islamiske identitet.

For hvad er større, mere ærefuldt og mægtigere end at stå fast på sandheden og stolt og med oprejst pande erklære, at man er én af muslimerne:

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

"Og hvem fører skønnere tale end den, som kalder til Allah, handler ret og siger: Jeg er én af muslimerne." [OQM. Fussilat 41: 33]

Jaweed Yusuf

Medlem af Hizb ut-Tahrir

Forholdet til ikke muslimer

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ash-hadu alla ilaha ill-Allah wa ash-hadu anna Muhammadun rasul-Ullah

Jeg bekender, at der ingen anden gud findes foruden Allah, som har ret til at lovgive, og som fortjener tilbedelse, og jeg bekender, at Muhammad er Allahs Sendebud.

Den korte trosbekendelse (*shahadah*), jeg indledte med, er i virkeligheden det, der adskiller muslimerne fra ikke-muslimerne. Den ene er overbevist om den, mens den anden ikke er.

Det er ikke vedkommendes etnicitet, hudfarve, baggrund, forældre eller andet, der afgør identiteten, men det er den overbevisning, som man bærer på og lever efter, der afgør, hvem man er.

En overbevisning, der forpligter mennesket til at tænke, appellerer til menneskets intellekt og lader forstanden afgøre dens sandhed.

Det er denne overbevisning, vores bror på storskærmen har taget til sig, og som flere tusinde andre etniske danskere og hundredtusinder af vesterlændinge har taget til sig gennem årene.

Disse modige mennesker har efter et liv med frihed, demokrati og markedsøkonomi valgt at vende det hele ryggen og tage Islam til sig. Og det gjorde de, alt imens det politiske system og medierne her i Vesten førte en skræmmekampagne mod Islam og muslimer, der vækker minder om 30'ernes Tyskland.

Og med Allahs vilje har antallet af konverteringer kun været voksende siden 11. september. Disse nye muslimer har vist en oprigtighed og standhaftighed, man kun kan misunde.

Nu er der nok nogle, der vil spørge: "Hvad drev dem til det? Skyldes det, at de er mentalt ubegavede? Skyldes det, at de kommer fra socialt belastede familier? Skyldes det, at de vil giftes med en muslim?" Svaret er til nogles ærgrelse, at ingen af disse forhold gør sig gældende for det store flertals vedkommende. Og dette er ikke mine ord, men det er den konklusion, vestlige eksperter og forskere er kommet frem til. Disse fagfolk siger, at konverteringerne skyldes det faktum, at Islam kan besvare grundlæggende spørgsmål, om

hvorfor mennesket er til. De siger, at det skyldes, at Islam anses som et alternativ til det meningsløse liv, som kapitalismen har givet dem, en fascination af de muslimske indvandreres kultur, og et udtryk for et opgør med det kapitalistiske samfunds brutale udnyttelse og den globale uretfærdighed, den har medført.

Fagfolkene konkluderer, at den tiltagende konvertering sker blandt folk fra alle sociale lag og fra alle uddannelsesniveauer, og at konverteringerne ikke længere kan forklares med ønsket om ægteskab.

Kære publikum! Den tiltagende konvertering i dette land og i Vesten i almindelighed skyldes derfor et opgør med kapitalismen og en overbevisning om, at Islam er det eneste reelle alternativ for mennesket.

Kære brødre og bærede søstre! Glæden og stoltheden ved det, jeg lige har fortalt, er desværre ikke hele sandheden. Sandheden er desværre den, at langt størstedelen af de vestlige befolkninger stadig er uvidende om Islam.

Det blev tidligere nævnt, at der er mere end 50 millioner muslimer i Vesten, men samtidig er der 500 millioner ikke-muslimer alene i EU, og størstedelen er desværre uvidende om Islam i en grad der er chokerende.

Vi muslimer har nu været i Vesten i en menneskealder, og vi befinder os ikke kun i Paris, London og København. Vi er også tilstede i Horsens, Slagelse og Kokkedal. Der findes efterhånden ikke en by, hvor der ikke er muslimer. Alligevel ved størstedelen af befolkningen ikke, hvad Islam har at tilbyde. Hvordan harmonerer dette med Allahs tale?

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ
وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

"Således har vi gjort jer til en retfærdig nation, for at I må vidne over for menneskeheden, og for at Sendebuddet kan være vidne over for jer." [OQM. Al-Baqarah 2: 143]

Er et vidne tavst, når denne befinder sig blandt uvidende folk? Hvad er så vores undskyldning?

Det er korrekt, at årtiers skræmmekampagne har skabt fordomme og endda had til den islamiske ideologi og dens tilhængere, og den hadske og løgnagtige propaganda mod Islam og muslimer har genskabt middelalderlige tendenser; tendenser såsom klapjagt på enhver muslim, der hengiver sig til Islam, og udstødelse af dem, der vælger at tage Islam til sig.

Men, kære brødre og bærede søstre, inden vi fralægger os ansvaret, så er sandheden den, at en løgn kun får lov til at leve, så længe ingen afslører den. Disse løgne og fordomme og denne uvidenhed har desværre også kunnet sprede sig, fordi vores stemme ikke har været stærk nok til at forhindre dette.

Dette er lykkedes, fordi mange muslimer har valgt at isolere sig og at undgå debat og diskussion med befolkningen, selvom de dagligt møder dem i opgangen, på skolen, på arbejdet eller andre steder.

Årsagerne til denne isolation er forskellige. Nogle begrundet det med, at befolkningen alligevel er så hadefulde og har fordomme, at det er nyttesløst. Andre siger, at isolation kan være med til at beskytte vores identitet. Atter andre mangler evnerne til at debattere og vælger så at kigge den anden vej, når Islam kommer på tale.

Men det er også lykkedes, fordi nogle iblandt os har valgt at debattere og engagere sig i samfundet på uislamiske præmisser; enten med forkerte argumenter eller med accepten af Islam på anklagebænken og et halvhjertet forsvar af Islam, som falder i de vestlige regerings smag. Sandheden er, at begge dele har tjent de vestlige regerings dagsorden.

I vores forhold til de vestlige befolkninger, må vi aldrig tilpasse Islam Vestens smag og behag, for så bliver virkeligheden den, at vi netop ikke får leveret Islam til dem ej heller det ideologiske alternativ, Islam tilbyder til de mange problemer, de står overfor.

Valget bør ikke stå mellem at isolere sig eller at engagere sig på Vestens præmisser. Der er en tredje vej!

Hvad isolation angår, så skal vi spørge os selv: Accepterer vores *shahadah*, at vi isolerer os fra dem, blot fordi de har fordomme? Accepterer den, at I lukker munden, når der lyves om jer? Accepterer den, at I gemmer jer, når der gennemføres lovstramninger mod jer, eller når jeres brødre og søstre bombes i Afghanistan?

Enhver muslim, mand såvel som kvinde, har fremsagt denne bekendelse, som jeg indledte med.

Ash-hadu alla ilaha ill-Allah wa ash-hadu anna Muhammadun rasul-Ullah

Vi har alle bekendt, at det udelukkende er Allah, der fastlægger ret og slet, og Allahs dom i dette spørgsmål er meget tydelig:

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

"I er den bedste nation, der er blevet frembragt for menneskeheden. I påbyder det rette, forbyder det slette og har iman på Allah." [OQM. Aal-'Imran 3: 110]

I dette vers gør Allah (swt) det meget klart, hvad vores pligt er.

Hvordan kan den bedste nation, som Allah har beskrevet os som, gemme sig eller isolere sig fra befolkningerne i Vesten?

Vores *shahadah* forpligter os til at kalde andre til Islam og præsentere Islam, som den er, uanset fordomme, hetz, besværligheder og de konsekvenser, det måtte medføre. Det er en struds, der stikker hovedet i sandet, når den bliver bange, ikke en muslim!

Kære muslimer! Vores fjende er ikke de vestlige befolkninger. Kampen står ikke imellem den muslimske og ikke-muslimske befolkning i Vesten. Der må ikke herske tvivl om, at vi har fjender. Der er de fjender, der ønsker at forvrænge Islam, og der er dem, der ønsker at besætte muslimernes jord og plyndre deres rigdomme,

men det er ikke hr. Hansen eller fru Jensen, som derimod er ofre for løgn og uvidenhed og har brug for jeres hjælp.

Kampen står derimod mellem dem, som ønsker retfærdighed og fremgang for hele menneskeheden, og dem der ønsker at nyde det jordiske liv på bekostning af andre folks blod, sved og tårer. Kampen står mellem en ideologi, der anser Skaberens Lovgiveren, og en ideologi, der har gjort mennesket til lovgiver. Kampen står mellem Islam og kapitalismen!

I denne kamp kræver det, at vi er den proaktive part. Er det ikke os, der bærer sandheden? Vi skal ikke bare vente på at forsvare Islam halvhjertet, når den bliver angrebet. Nej! Vi skal præsentere Islam til befolkningerne i Vesten som et reelt ideologisk alternativ til kapitalismen; et alternativ der besidder omfattende systemer til livet. Det kræver uden tvivl indsigt, ikke kun i Islam, men også i Vestens kultur, så vi er i stand til at modargumentere dem med knivskarpe argumenter. Det var det, der fik vores bror på storskærmen til at underkaste sig Allah. Har man ikke denne indsigt, så er det naturligt, at man enten isolerer sig eller diskuterer på forkerte præmisser.

Ingen har sagt, at udfordringerne er små, for udover propagandaen, så har de vestlige befolkninger haft en blodig historie under kristendommen, og derfor skaber enhver tale om Skaberens lovgivning associationer til deres mørke middelalder; en mørk tid hvor man ikke tillod mennesket at tænke, hvor man lænkede forstanden, og hvor inkquisitionen var efter videnskabsmænd. Ja, lidt ligesom den klapjagt, muslimerne i Vesten har oplevet de seneste årtier. Så for en vesterlænding betyder en ideologi dikteret af Skaberens undertrykkelse og en modsætning til videnskab og fremgang.

Det er sådanne og lignende ideer, der skal være grundlaget for vores diskussion med de vestlige befolkninger.

Her kan vi starte med at påpege irrationaliteten bag princippet om at generalisere på basis af erfaringer. De har haft med en korrupt kirke og et korrupt præsteskab at gøre, og med udgangspunkt i generalisering, applicerer de deres syn på og erfaring med religion over på Islam.

Derfor er det vigtigt, at vi i vores argumentation viser, at Islam ikke har et problem med det at tænke. Islam gør tværtimod forstanden til dommer i spørgsmålet om Islams sandhed og overbevisningen herom.

Hvad videnskab og fremgang angår, så er disse jo et naturligt resultat af tænkning og undersøgelse, hvilket Islam hylder. Og historien er vores bedste vidne på de store bedrifter, der skete under det islamiske styre. Denne del af verdenshistorien er desværre langt hen ad vejen ukendt og er blevet lagt i glemmebogen for de fleste vesterlændinge. For når historietimen starter med at beskrive den mørke middelalder i Vesten, ignorerer man det faktum, at på nøjagtig samme tid blev videnskabelige discipliner som astronomi, lægevidenskab, botanik, kemi, algebra og mange flere fagområder grundlagt i den islamiske verden under det islamiske styre.

Under det islamiske styre kom videnskaben befolkningen til gavn, f.eks. i form af mobile hospitaler, der for 1000 år siden sikrede, at alle borgere i den islamiske stat, selv dem der boede ude i landsbyerne, fik adgang til lægehjælp. Og nu 1000 år efter kan selv USA ikke tilbyde den samme adgang til lægehjælp.

Islam har derfor overhovedet ikke et problem med, at mennesket bruger forstanden, men har et problem med, at man ignorerer forstandens begrænsninger og gør mennesket til gud. Islam har et problem med at lade menneskets inkompetence diktere, hvordan vi skal leve.

Det er denne inkompetence, der har resulteret i de vestlige samfund, vi lever i. For videnskabelig udvikling og fremgang er kun én side af sandheden ved de vestlige samfund. Den anden side er, at vi lever i samfund, hvor kriminalitet flourer i en sådan grad, at nogle lande har flere fængsler end gymnasier. Det er samfund, hvor depression og andre psykiske lidelser er blevet folkesygdomme. Det er samfund, hvor lykkepiller tages helt ned til 8-års alderen. Det er samfund med dyb polarisering. Og man kunne fortsætte resten af dagen med at beskrive den anden side af de vestlige samfund.

Men pointen med at nævne dette er, at selvom vi muslimer står over for mange udfordringer, så har vi at gøre med befolkninger, der på alle måder søger et alternativ til det meningsløse liv, kapitalismen har givet dem. De søger et alternativ til de utallige problemer, som de dagligt drukner i, og hvor deres eneste mulighed for overlevelse er gennem pilleforbrug, narkotika og alkohol.

Og I, kære muslimer, har dette alternativ. De vestlige befolkningers ret over jer er, at I leverer Islam til dem på korrekt vis. Og ja, Islam er en modsætning til den ideologi, de er tilhængere af, og hvis Islam ikke var det, hvordan skulle den så kunne redde dem fra den sump, de står i.

Et eksempel, der måske kan tydeliggøre min pointe, er: Hvis ikke Islam kunne præsentere et alternativ til det kapitalistiske økonomiske system, hvordan skulle vi så være i stand til at vise, at

der er en udvej ud af den økonomiske krise, de nu igen befinder sig i?

Så den, der ønsker at tilpasse Islam Vestens smag og behag, ønsker i virkeligheden at lade befolkningerne drukne i den sump, de befinder sig i.

Kære muslimer! Isolation er uden tvivl udelukket! Vi skal engagere os i debatter og diskussioner med de vestlige befolkninger, men det skal ske på de præmisser, Islam har fastlagt, så vi bevarer vores islamiske identitet. Dette er den tredje og eneste vej for os muslimer.

Men vores ansvar stopper ikke dér. Vi har ligeledes en pligt til at afsløre over for de vestlige befolkninger de fordækte politiske projekter, som deres regeringer gennemfører mod muslimer; politiske projekter som både kommer i form af lovstramninger indenrigs og i form af besættelse af de muslimske lande udenrigs. De vestlige befolkninger er i disse sager blevet ført bag lyset.

Og vi skal huske på, at uden befolkningens accept, så vil den slags tiltag ikke kunne gennemføres uden store konsekvenser for deres regeringer. Så hvis befolkningen i Danmark indså, at deres soldaters død i Afghanistan intet har at gøre med danskernes sikkerhed eller at redde afghanere, men har alt at gøre med at tjene amerikansk hegemoni, så vil opbakningen forsvinde meget hurtigt og sætte pres på den danske regering, ligesom vi har set det i andre lande, herunder Holland og Canada.

Vi kan og skal modstå de politiske projekter, der finder sted mod vores muslimske brødre og søstre i Irak, Afghanistan eller andre steder. Her træder vores loyalitet i kraft.

Og hvem har bedre mulighed for at påvirke opinionen blandt de vestlige landes befolkninger end os muslimer, der bor blandt dem. Og hvem andre end os vil tale muslimernes sag.

Så kære brødre og bærede søstre! Hvis vi ikke forstår vores rolle og ansvar over for de ikke-muslimske borgere i Vesten, så kan vi ikke forstå vores afgørende rolle her i Vesten.

Vi er her som ambassadører for Islam. Dette er vores primære funktion, nøjagtig som *sahabi'en* Jafar (ra) og hans gruppe var ambassadører for Islam, da de som politiske flygtninge tog til Abessinien. Under deres ophold i Abessinien leverede de Islam, som den var, uanset hvad det kunne medføre af konsekvenser. Og nøjagtig ligesom de muslimske handelsmænd flere hundrede år efter også var ambassadører for Islam, da de tog til Indonesien i forbindelse med deres handel. Deres møde med lokalbefolkningen resulterede i, at flere hundrede millioner mennesker i Indonesien og Malaysia er muslimer i dag. Vi skal ligesom Jafar (ra) og de muslimske handelsmænd være bevidste om vores rolle over for den ikke-muslimske befolkning og på samme måde levere Islam med den bedste argumentation og som et ideologisk alternativ til de vestlige befolkninger og leve sammen med dem som pragteksemplar på sande muslimer.

Kære brødre og bærede søstre! Jeres *shahadah* forpligter jer til at følge i fodsporene på vores bærede Profet ﷺ, som utrætteligt kaldte ikke-muslimer til Islam uagtet spot og hån. Den forpligter jer til at følge i fodsporene på vores elskede *sahabah*, hvis gravpladser man kan finde 1000 km væk fra den arabiske ørken. I har nu arvet og fået overdraget dette ansvar. Vi har tilsammen arvet og fået overdraget dette ansvar: at kalde menneskeheden til Islam.

Intet menneske, intet folk og ingen nation skal på dommens dag have en undskyldning om, at vi - den bedste nation der er frembragt for menneskeheden - ikke har kaldt dem til Islams barmhjertighed.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

"Vi har udelukkende sendt dig som en barmhjertighed til hele menneskeheden." [OQM. Al-Anbiyaa' 21: 107]

Søster Rafika

Medlem af Hizb ut-Tahrir

Den muslimske kvinde som rollemodel

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Mine bærede brødre og kære søstre

Lad mig indlede med at konstatere, at da vores bærede og elskede profet ﷺ blev sendt med sit budskab, så var den første, der omfavne og indtrådte i Islam en kvinde; nemlig Profetens første kone Khadijah (ra). Den første, der ofrede sit liv og blev martyr i Islam, var en kvinde; nemlig Sumayyah (ra). Og det var en kvinde, der udviste visdom og stor politisk indsigt, da hun under Hudaibiyah-traktaten (midt i muslimernes frustration og forvirring) rådgav Profeten ﷺ; nemlig Profetens kone Um Salamah (ra).

Med disse kendsgerninger indleder jeg min tale. Jeg vil hermed ikke påstå, at kvinder er bedre end mænd, fordi dette ville være lige så fejlagtigt som at påstå, at mænd er bedre end kvinder. Men jeg indleder med disse kendsgerninger, fordi min pointe er, at den muslimske kvinde har haft en vigtig og aktiv rolle lige fra Islams fødsel.

Kvindens Islam er, ligesom mandens Islam, et resultat af dyb overvejelse og grundig tænkning. Kvindens ansvar i Islam er ikke mindre end mandens.

Allah (swt), Skaberen af manden og kvinden, siger i den bærede Bog:

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

"Den, som handler ret – mand såvel som kvinde – som en mu'min, vil Vi skænke et godt liv, og Vi vil give dem deres belønning for det gode, som de plejede at gøre." [OQM. An-Nahl 16: 97]

At handle ret betyder for den muslimske mand såvel som den muslimske kvinde, at man prioriterer, handler og lever efter Allahs (swt) love og regler, og at man lader sin rolle definere af Islam alene. Broren Taimullah forklarede i sin tale, at vi som muslimer i Vesten gentagne gange bliver fortalt, hvem vi skal være, og hvordan vi skal være. Dette gælder især den muslimske kvinde.

Derfor er der i dag brug for, at vi muslimske kvinder træder i karakter mere end nogensinde før.

Islams fjender har indset, hvor vigtige og betydningsfulde vi er for hele den islamiske nation. Den 20. juni 2007 udtalte den daværende integrationsminister, Rikke Hvilshøj, til Jyllands-Posten:

"Hvis vi integrerer en mand, risikerer vi, at vi kun får integreret ham. Integrerer vi en kvinde, kan vi se af statistikkerne, at vi får hele

familien med. (...) Det viser, hvilken rolle moderen spiller som rollemodel for hele familien.”

Udtalelsen fra den tidligere integrationsminister forklarer alt! En kamp er i gang. En kamp om værdier og identitet. Og den muslimske kvinde står midt i orkanens øje. Vi står midt i orkanens øje, fordi vi muslimske kvinder udgør grundstenen i opbygningen og bevarelsen af den islamiske identitet. Og netop derfor er vestlige regeringer villige til at ofre ikke kun millioner, men milliarder, for at sikre, at vi kvinder mister vores islamiske identitet.

Alene for perioden 2007-2011 er knap 55,6 mio. kroner blevet afsat til ét enkelt integrationsprojekt, som alene er rettet mod såkaldt nydanske kvinder. Dette medregner vel og mærke ikke alle de penge, der er blevet afsat til de utallige andre integrationsprojekter.

Så ingen kan anfægte eller benægte, at spørgsmålet om den muslimske kvinde er noget, som fylder meget, ikke kun hos de vestlige regeringer, men også i debatten og medierne, hvor muslimske kvinder nærmest som kutyme omtales som hjælpeløse og undertrykte stakler, der har behov for at blive reddet og frelst fra deres såkaldte undertrykkende islamiske kultur. En redning og en frelse som det påstås findes i det frie vestlige kvindesyn.

Selv i spørgsmålet om krigen i Afghanistan har man nogle gange brugt den såkaldt ”undertrykte” muslimske kvinde som et påskud for at invadere og besætte landet.

Vi oplever vores bærede tørklæde blive kritiseret og vores islamiske påklædning blive problematiseret, men hvor er den muslimske kvindes stemme midt i alt dette? Hvor står vi henne? Vi

kan, skal og må ikke acceptere, at debatten foregår hen over hovederne på os!

Vores rolle som muslimske kvinder må hverken være defineret af vestlige idealer eller af uislamiske traditioner. Ideen om at kvinden skal ses og ikke høres, er ikke en islamisk ide.

Islam har ikke blot givet kvinden en stemme, men Islam har forpligtet hende til at bruge den som et våben i sandhedens tjeneste.

Allah (swt) siger:

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ

“Kald til din Herres vej med visdom og god formaning, og strides med dem på en endnu smukkere måde.” [OQM. An-Nahl 16: 125]

Vi muslimer har ikke kun en mægtig *deen*, men vi har også en mægtig historie; en historie der er spækket med storslåede og fantastiske kvinder; kvinder der blev formet af Islam; kvinder som efterlevede Islam og levede for Islam. De var kvinder, der ikke accepterede at tie, når sandheden krævede at blive hørt. De var kvinder med byrder så tunge, at det ville få mange mænds rygge til at bukke under.

Det var kvinder som Um Shuraik, der i det skjulte plejede at kalde kvinderne i Mekka til Islam, og igennem hendes kald konverterede

flere kvinder på trods af det islamfjendske klima, der herskede i Mekka.

Det var kvinder som Fatimah bint Al-Khattab (ra), der fik sin bror, den berygtede Umar ibn Al-Khattab (ra) til at stoppe op midt i sit fjendskab og overveje Islam, hvorefter han gik fra at være en af Islams største fjender til at være en af Islams største ledere. Hun gjorde det ved at stå fast på sin islamiske overbevisning. Hun stod fast, da hendes bror, den frygtede Umar ibn Al-Khattab konfronterede hende med, at hun var blevet muslim. Selv da han slog hende, stod hun fast.

Det samme gælder den store *sahabi* Abu Talha, der som en solid klippe stod og forsvarede Profeten ﷺ i Uhud-slaget, mens andre muslimer var ramt af forvirring.

Ved I, hvordan han trådte ind i Islam? Anas ibn Malik har berettet, at Abu Talha friede til Um Salim (ra), mens hun var muslim, og han selv var afgudsdyrker. Um Salim sagde til ham: "Ved du ikke, at den gud, du tilbeder, er vokset op af jorden?"

Abu Talha svarede: "Jo." Um Salim sagde: "Skammer du dig da ikke over at tilbede dem. Bliv muslim."

Abu Talha sagde, at han ville undersøge sagen nærmere, og et par dage efter vendte han tilbage og erklærede: la ilaha ill-Allah Muhammadun rasul-Ullah.

Må Allah være tilfreds med dig Um Salim. Må Allah være tilfreds med alle retskafne kvinder som Khadijah, Sumayyah, Um Salamah, Um Shuraik og Um Salim. De var rigtige kvinder. De var ikke kvinder uden en stemme. De var ikke kvinder, der havde brug for at blive reddet og frelst. De var i derimod kvinder, der reddede og frelste

andre, hvilket de gjorde med den sandhed, som alverdens Herre havde forsynet dem med; den Islam som kom og destruerede de kvindefjendske traditioner og i stedet gav kvinden ære, status og betydning.

Mine kære søstre

Islam har ikke kun givet jer ære, status og betydning. Islam har givet jer et ansvar – et unikt ansvar. Vi har først og fremmest et ansvar over for vores hjem og et ansvar over for vores børn. Profeten ﷺ siger:

كلكم راع وكلكم مسئول عن رعيته، فالإمام راع ومسئول عن رعيته، والرجل راع في أهل بيته ومسئول عن رعيته، والمرأة راعية في بيت زوجها ومسئولة عن رعيته

"I er alle varetagere, og I er alle ansvarlige for det, som I varetager. Imamen (muslimernes leder) er således en varetager og er ansvarlig for det (folk), som han varetager. Og manden er en varetager af sin husstand og er ansvarlig for det, som han varetager. Og kvinden er en varetager af sin mands hjem og er ansvarlig for det, som hun varetager ..."

Derfor er jeres fornemmeste opgave – og det som I først og fremmest er pålagt – at varetage jeres familier og at opdrage og opbygge en generation af bevidste muslimer. Lad ingen af jer undervurdere denne opgave. Det er sandelig en mægtig opgave og et stort ansvar.

De største retslærde og de modigste og stærkeste *mujahidin* kom fra hjem, hvor de var blevet opdraget, opfostret og kultiveret med den islamiske kultur. De blev ikke overladt til institutioner, mens

deres mødre var optaget af at forfølge drømmen om at være en uafhængig karrierekvinde. De blev opfostret af kvinder, der påtog sig det ansvar, som selveste Allah (swt) har pålagt os; et ansvar som ingen kommune, studievejleder eller integrationskonsulent kan tage fra os; et ansvar som er varetagelsen af hjemmet og familien.

Men jeres ansvar stopper ikke dér! Vores ansvar stopper ikke dér! De vers, der forpligter at bære kaldet til Islam, taler til mænd såvel som kvinder. De tekster, der forpligter at påbyde det rette og at forbyde det slette, taler til mænd såvel som kvinder. De emner, der bliver diskuteret i dag, gælder for mænd såvel som kvinder.

Vi lever i en tid, hvor der mere end nogensinde før er brug for, at vi træder i karakter. Der er brug for, at vi bliver rollemodeller, der viser vejen; rollemodeller som Aisha, der har berettet mere end 2000 *ahadith*, og som var kendt for sin skarpsindighed og juridiske kompetencer.

Vi skal ikke være passive og vente på, at vi bliver angrebet, så vi kan forsvare os selv. Vi skal ikke være uden en stemme, når sandheden har behov for at blive hørt; når sandheden kræver at blive hørt; når selveste Allah (swt) har krævet, at sandheden bliver hørt. Vi skal derimod være i fronten. Vi skal være levende eksempler på Islam, og vi skal kalde vores omgivelser til Islam.

Hvem kan bedre end os muslimske kvinder? Hvem kan bedre end den muslimske kvinde vise de kvinder, der endnu ikke har set Islams lys, at der findes et bedre alternativ til det liv, de lever? Et alternativ, hvor selvstændighed ikke betyder, at en kvinde bliver overladt til sig selv, mens hun kæmper for at brødføde sine børn, samtidig med at hun skal leve op til et urealistisk og umenneskeligt ideal om at være karrierekvinde og fotomodel på samme tid, men et

alternativ hvor selvstændighed betyder evnen til selv at overveje, tænke og blive overbevist; overbevist om at der kun findes Én, der er værd at tilbede; at der kun findes Én, som det værd at bøje sig for; at der kun findes Én, der kan organisere og definere mandens såvel som kvindens rolle. Og denne ene er Allah, Den Ene – la ilaha illa hua.

I dag er den vestlige kvinde blevet bedraget til at tro, at lykke ligger i udseende, karriere og uddannelse. Hvem kan bedre end den muslimske kvinde vise, at sandheden er, at karriere og uddannelse blot er midler; midler som Islam allerede tillod kvinden for mere end 1400 år siden? Et af de allerældste universiteter, der stadig findes i dag, ligger i Fez i Marokko og blev allerede grundlagt i 859 af den muslimske kvinde Fatimah Al-Fihri.

Uddannelse og arbejde er tilladte midler; midler der enten kan føre os tættere på lykken eller længere væk fra den, alt efter hvordan vi anskuer det. Hvis arbejde og uddannelse kommer i vejen for vores lydighed til Allah (swt), eller hvis man betragter arbejde og uddannelse som noget, der skal gøre os selvstændige; noget der har en betydning i forhold til, hvem man er; noget der skal definere vores status, eller hvis man betragter arbejde og uddannelse som vigtigere end at være lydig over for Allah (swt); vigtigere end at varetage sit hjem, opdrage sine børn, arbejde for Islam og kalde til Islam, så vil disse midler gøre os ulykkelige, fordi de vil distrahere og abstrahere os fra livets virkelige formål, nemlig Allahs tilfredshed.

Men hvis man anskuer arbejde og uddannelse for det, de blot er, nemlig midler; midler der ikke er et mål i sig selv; midler der giver os mulighed for at engagere os mere i debatten og præsentere det islamiske alternativ for de undertrykte vestlige kvinder, som vi bl.a. kan møde netop på uddannelsesinstitutionerne og på

arbejdsmarkedet, så vil disse midler ikke være nogen hindring for at opnå sand lykke – nemlig et liv i lydighed til den skaber, der har skabt os.

Hvad godt har Vesten egentlig nogensinde bragt kvinden? Kvinden i Vesten bliver først og fremmest bedømt ud fra hendes udseende. Hun er blevet reduceret til at være et objekt; et objekt man kan tjene penge på.

Frihed og ligestilling er det, der gør, at man i Vesten kan tillade sig at udnytte kvinden kommercielt og betragte hende som et objekt, alt imens man tvinger hende ud i en urimelig tilstand; en tilstand hvor hun skal kæmpe og konkurrere med mænd på ulige vilkår for hendes egen overlevelse.

Ja, der er måske nogle, der vil være chokeret og ligefrem forarget over de ting, jeg siger om vestlige kultur. Jeg står her og påstår, at normen er, at kvinden bliver chikaneret i Vesten. Jeg vælger bevidst at sige normen, fordi når en FN-rapport fra 2006 kan konkludere, at mellem 40-50 % af alle kvinder, der lever i EU har oplevet sexchikane, så må det siges at være tættere på normen end undtagelsen, og når der i Danmark i gennemsnit anmeldes to voldtægter om dagen, samtidig med at samtlige undersøgelser inden for området peger på, at antallet af uanmeldte voldtægter er langt højere end antallet anmeldte voldtægter, så kan man ikke nægte, at det er et samfundsmæssigt problem.

Den vestlige kultur kan ikke redde kvinden, hvilket er tydeligt for enhver, der undersøger sagen objektivt.

Anne Minor Christensen, som er formand for landsforeningen for spiseforstyrrelser, siger:

”Der er ingen tvivl om, at antallet af etniske piger med spiseforstyrrelser vil stige i takt med integrationen og det voksende antal unge med anden kulturel baggrund herhjemme.”

Noget lignende udtalte overlæge Kristian Rokkedal til Urban i marts 2007, hvor han sagde:

”Vi får henvist flere og flere piger med en anden etnisk baggrund og er meget opmærksomme på, at spiseforstyrrelser også rammer dem, for selv om lidelsen er hyppigere forekommende i den vestlige kultur, så ved vi fra andre lande, at socialisering eller integration er ensbetydende med, at man også overtager nye skavanker. Og jo mere danske pigerne bliver, des flere af vores problemer og sygdomme får de.” Med andre ord problemer og sygdomme, som er et direkte resultat af deres livssyn og livsstil!

Mine kære søstre! Vi har ikke brug for at blive reddet fra vores Islam, men vi har brug for at redde Vesten og hele verden med vores Islam. Vi har brug for at vise den vestlige kvinde, at hun ikke behøver at leve i den tilstand, hun gør, men det kan vi ikke gøre, hvis vi falder i de fælder, som er blevet lagt for os.

En lang række nye initiativer er nemlig blevet iværksat; initiativer der har som hovedformål at få den muslimske kvinde til at miste sin islamiske identitet, destruere den rolle, Islam har givet hende, samt erobre hendes sind og hjerte, så hun frivilligt overgiver sig til den vestlige kultur. Det farlige ved disse initiativer er, at de kommer i en lumsk forklædning. Arkitekterne bag de nye integrationsprojekter har nemlig indset, at man ikke kan true og tvinge den muslimske kvinde til at slippe sin Islam. Det er hun alt for stærk til. Derfor vil man fremover satse mindre på trusler og tvang og mere på list og fordrejning.

Gensidig respekt, forståelse, tolerance, accept og inklusion er nogle af de nye paroler, I vil støde på. Man vil nemlig åbne en ny dør for jer, så man nu ikke kun vil angribe jer og jeres Islam direkte, men man vil også åbne en anden dør for jer; en dør hvor man roser jeres Islam og roser jer. Man vil lave specielle arrangementer, hvor man viser, at man bekymrer sig om jer, og at man har respekt for jeres Islam. Det kan være svømmehaller kun for kvinder, pigeclubber, syklubber, mødreclubber, lejrskoler uden drenge m.v.

Man kan finde på at sige ting som: "Jeres Islam går ind for, at man skal søge viden. Så det er vigtigt, at I tager en uddannelse," eller "Profetens kone Khadijah var jo en forretningskvinde, så det er vigtigt, at I får jer en karriere." Alt sammen nøje kalkuleret og udspekuleret manipulation; manipulation som man ønsker at realisere to ting med:

- 1) At optage og beskæftige jer, så I ikke kan udfylde den rolle og det ansvar, I har i hjemmet, og dermed at få jer væk fra rollen som opdragere og varetagere af hjemmet.
- 2) At bringe jer ud i omgivelser, hvor man vil påvirke jer med vestlige værdier og ideer, så I lever efter disse værdier og ideer, fylder de kommende generationer med dem og påvirker jeres omgivelser med dem.

Bag begge døre, kære søstre, både den dør, der indeholder tvang, og den, der indeholder inklusion, lurer den vestlige kultur; en kultur der vil føre jer i fordærv og væk fra Islam. Så vær på vagt! Vær på vagt og vid, at der findes en tredje dør; en dør I åbne, da I sagde *la ilaha ill-Allah*, en dør, der leder til lykke, ære og respekt i dette liv og Allahs tilfredshed og paradiset i det næste. Lad os sammen træde ind ad denne dør. Lad os sammen forfølge dette mål, som er Allahs

tilfredshed frem for menneskenes og Islam frem for vestlig kultur og uislamiske traditioner. Dette vil være et aktivt liv på Islams præmisser.

I skal vide, at alle jeres anstrengelser i jeres hjem, for jeres familier, for jeres børn og for jeres *ummah*, ikke vil gå tabt, hvis I gør det for at opnå Allahs tilfredshed.

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ
أُنْشِئَ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ

"Og deres Herre bønhørte dem: "Jeg lader ingen af jeres handlinger gå tabt, hverken mands eller kvindes; I hører sammen."
[OQM. Aal-'Imran 3:195]

Chadi Freigeh

Hizb ut-Tahrir skandinaviens medierepræsentant

Arbejdet for Khilafah fra Vesten

الحمد لله الذي تبلغ بكرمه أقصى الغايات، وتنال بفضلته أرفع الدرجات،
والصلاة والسلام على رسوله الذي تصلح بهديه الأمم والمجتمعات

Al taknemlighed tilkommer Allah, med Hvis gavmildhed de højeste mål kan realiseres, og med Hvis nåde de højeste stader kan opnås. Og må Hans fred og velsignelser være over Hans Sendebud, hvis retledning skaber sunde mennesker og samfund.

Kære brødre og søstre! Tillad mig at starte med at berette om tre hændelser, som indtraf dengang, Khilafah, den islamiske stat, stadig eksisterede.

Den første hændelse fandt sted under kaliffen Abdulhamids tid; få år inden den islamiske stat blev opløst i 1924. I Paris var der opstillet et teaterstykke baseret på Voltaires værker. Teaterstykket bar titlen "Muhammad eller fanatismen" og drev spot med vores elskede

Profet ﷺ. Da kaliffen fik besked herom, bad han den franske regering om at stoppe teaterstykket og advarede om de konsekvenser, det ville medføre. Frankrig valgte omgående at stoppe teaterforestillingen. Teatertruppen rejste i stedet videre til England for at opføre stykket dér. Muslimernes kalif sendte den samme advarsel til den britiske regering, men briterne afslog i første omgang at stoppe teaterstykket med den begrundelse, at der var ytringsfrihed i Storbritannien. Kaliffen udstedte derefter et ultimatum til briterne. Han skrev, at han ville udstede "en forordning til den islamiske nation om, at Storbritannien krænker Profeten, og at han ville erklære jihad." Efter dette ultimatum, blev Storbritanniens påstand om ytringsfrihed glemt, og teaterstykket blev straks aflyst!

Den anden hændelse, jeg vil nævne, kommer fra bogen 'Constantinople', skrevet af den britiske historiker Philip Mansel. Bogen beretter om et brev, skrevet af en rabbiner, der boede i Khilafah-staten. Rabbineren skriver til sine trofæller i Europa, som gennem flere århundreder havde været udsat for tiltagende pogromer: "Her i tyrkernes land (Khilafah) har vi intet at klage over. Vi har store formuer. Meget guld og sølv er i vores hænder. Vi er ikke undertrykt af høje skatter, og vores handel er fri og uhindret. Denne jords frugter er talrige. Alt er billigt, og hver enkelt af os lever i frihed. Her er en jøde ikke tvunget til at bære en gul stjerne som et tegn på skam, ligesom det er tilfældet i Tyskland ... Rejs jer mine brødre, saml jeres ejendele, indsaml jeres styrker og kom til os."

Den sidste hændelse, jeg vil nævne, er fra 1845, da Irlands befolkning var ramt af hungersnød, og hvor én million irlændere omkom. Den islamiske Khilafah-stat erklærede, at den ville sende 10.000 pund til de nødlidende irlændere. Beløbet var i sin tid så

enormt, at det overgik det beløb, Storbritanniens Dronning Viktoria havde sendt til Irland, nemlig 2000 pund. Dronningen bad derfor kaliffen Abdulmajid om at reducere beløbet til 1000 pund. Kaliffen valgte ikke at sætte dronningen i en pinlig situation, og han sendte 1000 pund gennem de officielle kanaler, samtidig med at han sendte 9000 pund gennem uofficielle kanaler såsom tyrkiske handelsmænd.

Kære brødre og bærede søstre!

Jeg nævner ikke disse hændelser for at bruge dem som eksempler på den islamiske stats humane styre, selv om det er berettiget, og selv om de omtalte hændelser bekræfter dette. Jeg vil heller ikke tale om Khilafahs retfærdige behandling af ikke-muslimerne, hvilket også er sandt. Ej heller vil jeg bruge disse hændelser til at sammenligne med den behandling, som muslimerne oplever i Vesten, hvor Islam bespottes og muslimerne diskrimineres. Alt dette kunne jeg med rette gøre, men det er faktisk ikke min hensigt.

Jeg vil derimod bruge de nævnte hændelser til at illustrere, hvad den islamiske stat kan gøre for sine tilhængere, selv når de befinder sig uden for statens territorier. Jeg vil bruge hændelserne til at tale om forholdet mellem muslimerne i Vesten og den kommende Khilafah-stat. Jeg vil tage afsæt i disse eksempler for at vise, hvad Khilafah-staten kan realisere for os muslimer i Vesten; den stat som engang beskyttede Islam mod krænkelse og spot selv i Paris og London; den stat der beskyttede selv jøderne mod europæernes forfølgelse, den stat som overgik Storbritannien i at tage sig af deres nødlidende kristne trosfæller og irske naboer. Når den islamiske stat kunne gøre dette for kristne og jøder i Vesten, så kan I selv forestille jer, hvad den vil gøre for muslimerne i Vesten.

Denne stat vil gøre muslimerne til et respekteret menneske på ny. Den vil genvinde muslimernes storhed og førerposition, og den vil ændre tilstanden i Vesten, hvor Koranen og Sendebuddet er under konstante angreb. Den vil afvikle den realitet, hvor muslimer kidnappes og tortureres af vestlige efterretningstjenester. Den vil ændre den tilstand, hvor selv basale rettigheder som bygningen af moskéer eller skoler er blevet problematiske.

I kender tilstanden. Godkendelsen fra vestlige myndigheder til at bygge en moske eller en skole er ikke uden forbehold. Godkendelsen er betinget af krav, der gør det svært for muslimerne at bevare deres islamiske værdier. Muslimske skoler tvinges til at udbrede vestlige uislamiske værdier som sekularismen eller ytringsfriheden, og moskéerne underlægges kontrol for at hindre talen om jihad eller de vestlige soldaters overgreb i den islamiske verden. Dermed forsøger de vestlige stater at omdefinere vores Islam og tilpasse den Vestens interesser.

Netop derfor kære brødre og bærede søstre, så kræver vores Islam, vores sikkerhed, ja selv vores basale rettigheder tilstedeværelsen af Khilafah-staten.

Nogle blandt os vil måske spørge: Hvad skal vi dog gøre nu, hvor Khilafah-staten ikke eksisterer? Skal vi se passivt til, mens vi venter på Khilafahs tilbagevenden? Og kritikere vil måske sige: Glem al den snak om Khilafah! Skal vi ikke fokusere på vores lokale og akutte problemer i stedet for at gå og drømme om denne stat?!

Det bør gøres udtrykkeligt klart! Vi skal på ingen måde ignorere muslimernes akutte eller lokale problemer, men indsatsen for at løse disse problemer må under ingen omstændigheder ske på bekostning

af vitale islamiske livssager! Vi ser tit muslimske foreninger og personer, som kun beskæftiger sig med lokale eller akutte problemer, om end det er velgørenhedsaktiviteter eller etableringen af skoler, moskéer og gravpladser, samtidig med at de ignorerer arbejdet for reetableringen af Khilafah-staten. I praksis så er deres indsats uproduktiv, fordi disse lokale og akutte problemer netop skyldes fraværet af den islamiske stat og først kan løses fundamentalt gennem reetableringen af denne.

For er det ikke netop fraværet af den islamiske stat, som medfører mange af de akutte problemer, som vi oplever for tiden? Om end det er fattigdommen i de islamiske lande, undertrykkelsen fra de korrupte regimer, besættelsen eller manglen på basale rettigheder? Alle disse problemer ville ikke eksistere, hvis muslimerne havde en islamisk stat, der implementerede Islams behandlinger og systemer.

Af denne grund så har denne tankegang, der optager muslimerne med lokale og akutte sager, forhindret os i at udnytte vores potentiale og styrke optimalt. Denne tankegang afleder os fra det rette fokus og fjerner vores resurser fra den mest vitale islamiske pligt og fra den fundamentale løsning på størstedelen af vores problemer, nemlig Islams eksistens i form af en stat, ligesom det var tilfældet i Medina i Profetens ﷺ tid.

Derfor skal vi tackle muslimernes akutte og lokale problemer, men det må på ingen måde være på bekostning af vores bidrag til genetableringen af den islamiske stat i den islamiske verden.

Dertil så skal det tilføjes, at den islamiske pligt til at implementere Shari'ah – Islams systemer – ved at genetablere Khilafah-staten, ikke er forbeholdt muslimerne i den islamiske verden. Vores

tilstedeværelse i Vesten fritager os ikke fra denne vitale pligt. Vores anstrengelser og bekymringer må ikke være begrænset til lokale problemer i Vesten. Og det er ikke tilstrækkeligt, at vi nøjes med at sende penge til muslimerne i den islamiske verden, hver gang de udsættes for flere lidelser, om end det er oversvømmelser eller aggressioner fra besættelsesstyrkerne. Vi har derimod til pligt at arbejde for at løse disse problemer fundamentalt ved at etablere Khilafah-staten i muslimernes lande.

Men hvordan kan vi gøre det, vil nogle spørge! Kritikerne vil indvende, at muslimerne i Vesten ikke har den store kapacitet eller indflydelse, så hvordan skal de kunne etablere en stat i den islamiske verden?

Til dette må jeg sige, at vi ikke kan indse vores potentiale i Vesten, medmindre vi forstår to vitale kendsgerninger:

Den første kendsgerning omhandler tankers styrke og effekt. Kendsgerningen er, at tanker bestemmer menneskets adfærd. Tanker kan motivere folk til store bedrifter. Er det ikke tilfældet, at de islamiske tanker om dommedagen, om straf og belønning og om Islams sandhed, dirigerer en masse muslimers adfærd? Er det ikke derfor, at muslimerne i vesten holder fast på Islam trods det massive pres, vi oplever? Er det ikke disse tanker, som giver muslimske søstre evnen til at udfordre forbuddet mod tørklædet. Og er det ikke tankerne om jihad, som driver muslimerne i Afghanistan til kamp mod verdens største militæralliance? Det er tanken om *shahadah* (martyrium), der giver NATO's soldater søvnløse nætter!

Og kendsgerningen, som ingen kan benægte, er, at Islams tanker var årsagen til et historisk kursskifte. I Mekka udbredte Sendebuddet ﷺ

og *sahabah* tanker om Islams sandhed og retfærdige systemer, og disse tanker førte jo til etableringen af den islamiske stat i Medina. Det var netop denne metode, som vores profet benyttede for at etablere denne stat, nemlig at skabe opinion blandt folk og derefter at opsøge støtte blandt de indflydelsesrige og magtfulde personer. Derfor, kære muslimer, kan det have enorm effekt, når vi udbreder de islamiske tanker og skaber opinion om Islams systemer og reetableringen af den islamiske Khilafah-stat.

Den anden kendsgerning, vi skal indse, er, at tanker ikke kender til nationale grænser. De kan ikke forblive fængslet og indskrænket til et geografisk område. En ide kan starte i vest og blive til en realitet i øst. Dette var også tilfældet, da vores elskede Sendebud ﷺ kaldte til Islam i Mekka. Tankerne, han udbredte, påvirkede folk uden for Mekka og førte til etableringen af den første islamiske stat i Medina. Derfor kan vores indsats herfra bidrage til en ændring i muslimernes lande.

Og et flygtigt blik på Hizb ut-Tahrirs arbejde i Vesten bekræfter potentialet hos muslimerne i Vesten. Kendsgerningen, som de færreste kender, er, at kaldet til Khilafah i flere muslimske lande er blevet til en realitet takket være partiets arbejde i Vesten. Dette gælder lande som Pakistan, Indonesien, Bangladesh og andre. De store aktiviteter, som I så på storskærmen lige før, f.eks. Khilafah-konferencen i Indonesien, som samlede 100.000 muslimer, skræmte de vestlige politikere og fik præsident Sarkozy til at advare mod Khilafah og HT. Denne konference skyldes partiets arbejde i Vesten.

Derfor, kære brødre og bærede søstre, må vi ikke undervurdere vores evner eller potentiale. Vores indsats – fra Vesten – kan føre til reetableringen af Khilafah-staten i muslimernes lande. Vores bidrag

kan ændre tilstanden for muslimerne. Vores anstrengelser kan føre til et nyt kursskifte i historien.

Så er det håbet, at hver enkelt af jer nu tænker: Hvad skal jeg gøre helt konkret? Hvordan bidrager jeg til realiseringen af denne vitale forpligtelse i praksis?

Til det vil jeg sige: I skal påvirke opinionen i muslimernes lande ved at kontakte jeres pårørende derovre. Send dem en mail, ring til dem eller skriv til dem for at overbevise dem om, at Khilafah er *wajib*. Forklar dem om deres pligt til at etablere den islamiske Khilafah-stat. Forklar hvordan Khilafah kan løse deres problemer.

Gør brug af internettet og tjenester som YouTube, Facebook, Twitter m.fl. Med sådanne midler kan I nå den islamiske verden herfra og være med til at skabe opinion og bevidsthed om Khilafah.

Når I besøger den islamiske verden, så tag diskussionen op med folk derovre. Levér beviserne og argumenterne for reetableringen af Khilafah og opklar Profetens ﷺ metode til etableringen af den islamiske stat.

Derudover så kan I opsøge de muslimer, der opholder sig midlertidigt i Vesten, om end det er studerende, gæstearbejdere eller andre. Opsøg dem! Tal med dem! Overbevis dem! Når de vender tilbage, så kan de bære budskabet videre. Og I bør vide, at eliten fra den islamiske verden, de magtfulde personer, ofte besøger Vesten. De studerer i Vesten. De holder ferie i Vesten. De deltager i forskellige konferencer i Vesten. Og det bør vi udnytte. Vi bør tage kontakt til disse mennesker med dette budskab.

Og endelig, når vi taler om, hvad man kan gøre i praksis, så kan I tilslutte jer vores rækker. Tag del i vores arbejde. Bær kaldet sammen med os i HT. For denne mægtige pligt er pålagt os alle: implementeringen af Islams systemer, etableringen af Islams stat og ændringen af muslimernes tilstand. Vi er alle ansvarlige for disse islamiske pligter, og i fællesskab kan vi nå meget langt. Og som Allah (swt) siger:

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ

Og sig: Handl!! Så vil Allah, Hans Sendebud og mu'minin se jeres handlen. [OQM. Al-Taubah 9: 105]

Taji Mustapha

Hizb ut-Tahrir Storbritanniens medierepræsentant

Dawah i England – Udfordringer, løsninger og resultater

(Resumé af den engelske tale)

På nuværende tidspunkt føler muslimerne i Vesten, at de konstant er udsat for hetz og genstand for et enorm pres. Der går ikke en dag, uden at der er et angreb på vores overbevisning og praktisering af Islam i medierne, som f.eks. forbud mod minareter, forbud mod *hijab*, forbud mod *niqab*, angreb på Koranen, og at Islam er undertrykkende etc..

Som det er blevet opklaret i de tidligere oplæg i dag, bliver vi fortalt, og kræves der af os, at vi skal tage en europæisk Islam til os for ikke at blive betragtet som en trussel.

Vores brødre og søster har tydeliggjort, hvad vores holdning og svar skal være til disse angreb og krav. Hvordan vi skal leve her, alt imens vi holder fast ved vores identitet? Så aktiv deltagelse i samfundet på grundlag af Islam er det eksempel, vi skal følge, og vores brødre og

søster har klargjort, hvordan vi skal gøre det. Derfor er der ikke grund til at uddybe dette punkt.

I dag vil jeg derimod dele med jer en del af den erfaring, vi har haft i England med de samme udfordringer og problemer, og hvordan vi har tacklet dem i vores *da'wah*.

Der er tre aspekter i forhold til *da'wah* i England, som vi skal være fuldstændig klare over, og som udgør rammerne for vores arbejde.

1. Vi er en del af en global *Ummah*, som skal udføre forpligtelsen om at reetablere Khilafah-staten, og vi skal udfylde vores rolle i den politiske kamp, der påvirker vores lande.
2. Vi er en del af en global *Ummah*, der er besat og undertrykt, ofte af lande i Vesten, og vi skal udstille kolonialisternes planer i vores lande.
3. Vi er muslimer, som lever i et ideologisk *kufr*-samfund – hvis regeringer har besluttet på grund af adskillige årsager, at de ønsker at afklæde os vores islamiske værdier og assimilere os med deres vestlige værdier.

1. I forhold til det første aspekt, så har vi i Det Forenede Kongerige (UK) haft rig mulighed for at støtte vores brødre og søstre, som arbejder i de muslimske lande. Det faktum, at London er et globalt mediecenter, har gjort det muligt for os at være *Ummahs* stemmer og har gjort os i stand til at formidle vores budskab.

Vi har tidligere haft en "Stop Busharraff"-kampagne imod general Musharraff, en "Farhad Usmanov"-kampagne og for nylig havde vi tilfældet, hvor en ældre herre kastede sko på Zardari, mens vi holdt demonstration udenfor.

- Da Zardari kom til England efter oversvømmelserne i Pakistan, gik Hizb ut-Tahrir ud for at møde ham, mobiliserede muslimerne og brugte mediernes tilstedeværelse til at påvirke den politiske kamp i Pakistan.
- Da Zardari kom til England for et år siden for at holde tale for sikkerheds- og udenrigspolitiske analytikere, blev han ligeledes mødt og ydmyget af en demonstration, som vi holdt uden for mødestedet.
- Når Pervez Musharraf, Mahmoud Abbas og andre har været til stede, har vi gjort en stor indsats for at mobilisere og bruge tilstedeværelsen af medierne og har sendt et budskab som kalder til fjernelse af disse regenter og etableringen af Khilafah.
- Da ledere fra det fascistiske Awami League-regime i Bangladesh kom, leverede vi meddelelsen meget klart.
- Vi har ligeledes demonstreret uden for Pakistans, Ægyptens og Saudi Arabiens ambassade imod deres regimes støtte til den vestlige besættelsesmagt, eller deres tien, når den jødiske entitet massakrerer vores folk.

2. I forhold til det andet aspekt, har der været tre overordnede sager, som vi har fremhævet i England.

- Det første vedrører krigen i Afghanistan/Pakistan.
- Det andet vedrører krigen i Irak.
- Det tredje vedrører den zionistiske besættelse af Palæstina – skabt og støttet af Vesten.

Muslimer i Vesten sidder ved siden af den stue, hvorfra nogle vestlige regeringer konspirerer og planlægger invasionen og den brutale besættelse af muslimernes lande. Alt dette kommer under,

hvad der i dag bliver kaldt for 'krigen mod terror', som har elementer i det udenrigspolitiske område såvel som det indenrigspolitiske felt i form af deres "antiterror"-lovgivning, som er målrettet mod muslimerne.

- Vi har afsløret, at dette er en krig mod Islam; en kolonialistisk krig, hvormed de ønsker kontrol over vores lande af strategiske grunde, samt kontrol over vores resurser.
- Vi har holdt protestaktioner og demonstrationer, hvor vi har afsløret Englands og USA's planer med vores lande: Irak, Afghanistan, Pakistan, Somalia og Yemen.
- Vi har afsløret deres planer gennem detaljerede og grundigt dokumenterede rapporter om Irak og Afghanistan – hvor vi har afsløret deres løgne – men hvor vi også klart viser Khilafah som alternativ.
- Vi har regelmæssigt udsendt pressemeddelelser, lavet tv-interviews og sendt e-mails til opinionsdannere blandt muslimerne og ikke-muslimerne for at afsløre regeringens planer og vise hvilken ondskab og ødelæggelse, de forårsager.
- Vi har forsøgt at mobilisere muslimerne i England for at afsløre Englands kolonialistiske politik.
- Vi har forsøgt at afsløre den såkaldte fredsproces for muslimerne, give en klar illustration af den islamiske løsning til Palæstina for muslimerne og vise, hvordan Khilafah virkelig vil skabe stabilitet og fred i regionen.
- Vi har ledt protester og offentlige møder, der afslører uretfærdigheden og dobbeltmoralen med hensyn til deres antiterrorlovgivning.
- Vi har gennem blade, møder, borddiskussioner og pressemeddelelser udfordret deres falske argumenter, om at Islam fører til terrorisme og vold.

- Vi har forsøgt at afsløre, at det er deres politik, som er årsag til terror i verden.

3. I forhold til det tredje aspekt, er der flere forhold:

- a. Bare ved at bo her, kan muslimer blive påvirket af Vestens værdier. Derfor er vi nødt til at arbejde hårdt for at bevare vores islamiske værdier.
- b. Hvad angår, at muslimerne ønsker at sikre deres rettigheder og interesser, så har nogle muslimer begået den fejl, at de er gået ind i den uislamiske sekulære politik som et middel til at opnå interesserne.

Vi har forsøgt at tydeliggøre den korrekte islamiske holdning, hvad dette angår, og hvordan muslimerne bør gå efter at bygge stærke islamiske og selvfungerende fællesskaber, som er forenede (og ikke splittede af partipolitiske linjer).

Det er kun ved at holde fast i Islam, forblive forenede og sige sandheden, at muslimerne kan håbe på at leve deres fremtid i England, men ved at gå systemets vej vil vi ikke kun sætte vores næste liv på spil, men vi vil også blive splittet i partilinjer og vores politiske styrke vil blive svækket.

Muslimerne har formået at bygge moskeer, skoler, Koranskoler (madrassa'er), *halal*-forretninger osv., uden at det har været nødvendigt at træde ind i parlamentet, og helt uden økonomisk støtte fra staten. Så det er forkert at tro, at vi behøver at engagere os i systemet her.

- c. Siden begivenhederne d. 11. september og d. 7. juli har den britiske regering forladt sin politik om multikulturalisme og har i stedet forsøgt at integrere muslimerne på en mere aggressiv måde. De forsøgte at forme en "britisk version af

Islam". De har foreslået pensum til Koran-skolerne, uddannelse til imamerne og registrering af moskeerne under Velgørenhedskommissionen. De har forsøgt at give nogle fællesskaber penge for at gøre dem afhængige af statens finansiering og få dem til at bedrive spionage mod andre muslimer og promovere den britiske version af Islam. De har især forsøgt at mobilisere muslimske kvinder og unge til disse sekulære dagsordener.

Indtil videre har disse planer fejlet. Dette skyldes, at muslimerne, ofte mobiliseret af Hizb ut-Tahrir, har afvist dem.

Eksempler herpå er:

- Koran-skole-pensummet i Bradford.
- PVE (Preventing Violent Extremism)-finansieringen til lokale fællesskaber.
- Forståelsen af statens dagsorden for andre grupper.

Alle disse foretagender er blevet gennemført, ved at Hizb ut-Tahrir har været sammen med de muslimske fællesskaber, har været involveret på et lokalt plan og været bevidst om de lokale forhold.

Dette har påkrævet, at vi bygger tillidsfulde forhold – men med oprigtighed – hvor vi kan vise muslimerne planerne og faren ved dem.

Nogle gange blev de muslimske grupper enige og afviste regeringens planer. Nogle tog de imod regeringens penge eller accepterede regeringens krav – dog med større bevidsthed og varsomhed.

Sommetider undgik de os.

Nogle gange har vi været nødt til at afsløre nogle få på grund af deres samarbejde med regeringen.

- d. Den britiske regering og medierne har ført en fjendtlig politik over for Islam i medierne – med ideologiske angreb.

Dette ideologiske angreb er en del af den globale krig mod Islam.

I den muslimske verden vægter indsatsen mere på den politiske kamp imod regimerne, mens Vesten er frontlinjen i den ideologisk intellektuelle kamp. Her har vi lanceret en **”Stand For Islam”**–kampagne.

Dette er vores proaktive dagsorden i at bære ideologien, hvor vi har fremhævet følgende:

- Vi har ledt muslimerne i at konfrontere det ideologiske angreb med modargumenter.
- Vi har ledt dem til at holde fast i Islam og afsløre svagheden, korruptionen, hykleriet og skaderne ved kapitalismen, sekularismen og frihederne.
- Gennem artikler, pressemeddelelser, brochurer og rapporter til tænkere, har vi afsløret det kapitalistiske finansielle system, demokratiet og det fragmenterede samfund.
- Vi har forsvaret og forklaret de islamiske værdier.
- For vores søstre i særdeleshed har vi leveret beviserne i spørgsmålet om kvinden.

- Vi har opfordret muslimerne til at bære det rigtige kald til Islam til ikke-muslimerne, hvis viden om Islam er begrænset til det, de hører fra de islamfjendtlige medier.
- Vi har opbygget hjemmesider og en *da'wah*-pakke til at hjælpe muslimerne i denne indsats.

Nogle af de andre forhindringer, vi har stået overfor er:

Klima af frygt – skabt af massive antiterrorangreb efter d. 11. september ... Dette tilsigtede at knække fællesskabets vilje, men grundet dialogen mellem muslimske grupper på nationalt plan og en kollektiv ånd for løbende *da'wah* og aktiviteter på tværs af landet, så var de ikke i stand til at bringe fællesskaberne til tavshed gennem frygt.

Reformpolitik – forsøg på at opdele fællesskabet i moderate og ekstremister.

PVE (Preventing Violent Extremism)-politik til at kontrollere fællesskabet gennem støtte, reform, spionage, Koran-skole-pensum osv. ... men *alhamdulillah* har et tilstrækkeligt stort antal personer fra det muslimske fællesskab udfordret regeringens tiltag og afsløret PVE ved hjælp af rapporter, som bragte denne politik i miskredit og gjorde den umulig at gennemføre i forhold til de oprindelige mål, og de personer, der stod sammen med den britiske regering, blev miskrediteret.

Alhamdulillah, har mange af disse indsatser gjort det muligt for os at samle muslimerne imod assimileringspolitikken og sikre, at muslimerne holder fast i de islamiske værdier, og at give *da'wah* til

ikke-muslimer, mens vi bevarer vores islamiske værdier og positive bidrag til samfundet.

VI BEDER ALLAH OM FORTSAT AT HJÆLPE OS OG OM AT ACCEPTERE DISSE BESTRÆBELSER SOM EN DEL AF VORES NOBLE ARBEJDE: AT KALDE TIL KHAIR, PÅBYDE MA'RUF OG FORBYDE MUNKAR – FOR SANDELIG DETTE ER DEN ENESTE VEJ TIL SUCCES.

Elias Lamrabet

Medlem af Hizb ut-Tahrir

Afslutningstale

بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَ مَنْ وَالَاه

I dag er vi blevet præsenteret for mange spørgsmål. Spørgsmål som bør optage enhver muslim, der lever her i Vesten. Men takket være Allah (swt), har vi i dag også fået svar. Vi har fået korrekte islamiske

svar på spørgsmålet om, hvem vi er, og hvilken rolle vi skal udfylde her i Vesten.

Og på samme måde som det er med alle andre spørgsmål i livet, finder vi intet bedre svar end det svar, Allah (swt) har givet i den bærede Koran (Fussilat 33):

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

”Og hvem fører skønnere tale end den, som kalder til Allah, handler ret og siger: Jeg er én af muslimerne.” [OQM. Fussilat 41: 33]

Faktum er, at **ingen** fører en skønnere tale end den, der kalder til Allah; den der bærer sandhedens kald i en verden, der som aldrig før har brug for sande svar og korrekte behandlinger.

Ingen er bedre i sine handlinger end den, der handler ret; den der adlyder Allah (swt) og underkaster sig Hans befalinger i alle livets anliggender.

Vi er dem, som i vores hjerter og sind bærer på sandheden fra Den Almægtige Skaber, Allah (swt). Dét er, hvem vi er. Og hvilken ærefuld betegnelse. Hvilken stærk identitet. **Muslimer!** Det er, hvad Allah har navngivet os: *muslimin*; dem som underkaster sig alverdens Hersker; dem som ikke bukker sig for andre end Allah (swt).

Så hvad er det, der får nogle til at tro, at vi har brug for en anden levemåde end den islamiske, uanset om den måtte komme fra Øst eller fra Vest.

Vi må aldrig acceptere at blive påsat mærkater, der ingen gyldighed har hos Allah: *moderat, ekstremist, fundamentalist* eller *nydansker*, når Allah og Hans sendebud ﷺ kun har kaldt os **muslimer**.

Og vi vil aldrig nogensinde erstatte de absolutte og sande værdier, som Profeten Muhammad ﷺ har bragt os, med skrøbelige menneskeopfundne værdier, der har medført udbredt elendighed for deres egne tilhængere her i Vesten.

Allah (swt) siger (At-Taubah 109):

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ أَمْ مَنْ أَسَّسَ
بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

"Er den, som funderer sin bygning på taqwah (gudsfrygt) og tilfredshed fra Allah mon bedst, eller er det den, som funderer sin bygning på randen af en smuldrende skrænt, der styrter med ham ned i helvedets ild? Og Allah retleder visselig ikke et folk, som gør uret!" [OQM. At-Taubah 9: 109]

Vælger vi at anlægge en vestlig livsstil, og accepterer vi de mærkater, som de vestlige politikere påhæfter os for at splitte os, så

de kan få succes med deres lumske planer, så har vi sandelig gjort uret. Vælger vi at basere vores identitet og vores liv på falske, uislamiske værdier, så vil vi have svigtet. Og resultatet vil være, at både vi og vores børn efter os vil fortsætte med opleve elendighed i dette liv, og på dommens dag vil vi stå regnskab for, at vi lod den islamiske identitet gå tabt, mens vi havde muligheden for at beskytte den.

Men vi vil ikke kun have svigtet vores egne. Vi vil også have svigtet den ikke-muslimske befolkning, vi lever iblandt. Det er folk, som er ulykkelige. Folk som tørster efter sande svar og længes efter korrekte løsninger. Det er svar, som I kan give dem; svar, som vi finder i den selvsamme Koran, vi reciterer i vores *salah* hver eneste dag. Og det er løsninger, som I kan vise dem; korrekte islamiske løsninger, som ligger velbevaret i den Sunnah, Allahs Sendebud ﷺ har efterladt i vores hænder.

Takket være Allah, stiger tilslutningen til Islam overalt i verden dag for dag. Vi ser overalt i Vesten, hvordan etniske vesterlændinge i stigende grad vælger at konvertere til denne mægtige *deen*. Et hurtigt blik udover denne bærede forsamling bekræfter dette. Et blik udover forsamlingen af bedende ved fredagsbønnen i samtlige europæiske hovedstader bekræfter dette.

Ikke desto mindre forbliver det islamiske livssyn og de islamiske løsningsmodeller ukendte for de brede masser her i Vesten. Og dette er ikke underligt, for medieomtalen af Islam har de seneste år tilsigtet at give et skræmmebillede af Islam, som en voldelig og undertrykkende levemåde.

Det er op til **os** at vende denne bølge: naboer, klassekammerater, kolleger, bekendte og for nogles vedkommende familiemedlemmer.

De har alle brug for Allahs retledning, og det er vores ansvar at bringe den til dem.

Er det da ikke det, Allah (swt) har beskrevet som den bedste tale? **Hvem fører skønnere tale end den, der kalder til Allah?** Så kald, brødre og søstre, jeres medmennesker til Allahs vej. Kald dem til Islam, så den overbeviser deres sind og fylder deres hjerter med tryghed.

Men tro ikke, at der venter jer guld og grønne skove, hvis I gør dette ... For nej, ved Allah! Der venter jer noget, der er langt større end dette. Og det er ikke noget, jeg lover jer, men det er et løfte fra Muhammad ﷺ, hvormed Allah (swt) siger:

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾

"Og han taler ikke ud af egen lyst. Dette er intet andet end indgivet åbenbaring." [OQM. An-Najm 53: 3-4]

Det blev berettet af Abu Rafi', at Allahs Sendebud ﷺ sagde:

لأن يهدي الله على يديك رجلاً خيراً لك مما طلعت عليه الشمس وغربت

"At Allah retleder én mand gennem dig, er bedre for dig end alt, hvad solen er stået op og gået ned over."

Allahu Akbar! Alt, hvad den mægtige sol nogensinde har skinnet på, er mindre end den belønning, som ligger inden for jeres rækkevidde... Så grib den med fast hånd og uden tøven, for Allah og Hans Sendebud ﷺ bryder aldrig nogensinde deres løfte.

Og til jer, mine bærede søstre! Vid, at ingen af de ting, jeg har nævnt, kan lade sig gøre uden jer. Hvordan skal vi beskytte den næste generation og give dem en stærk islamisk identitet, hvis ikke det er for de retskafne mødre?

Hvem andre end jer skal vise den vestlige kvinde, hvordan Islam kan bære hende og ophøje hende i dette liv og i det næste? Hvem andre end jer skal vise kvinderne her i Vesten, muslimer som ikke-muslimer, hvordan Islam kan befri dem fra det vulgære, vestlige kvindesyn?

Ingen udsættes i Vesten for et hårdere pres end kvinden, og det er kun jer, bærede søstre, der kan vise hende vejen ud af de umenneskelige krav, der stilles til hende, hvorefter hun så kan få et liv i lykke, ro og tryk.

I skal aldrig acceptere at være et skræmmeeksempel, der bruges til at legalisere alt fra diskriminerende lovgivning til integrationsprojekter og besættelse af Afghanistan, for I er pragteksampler for hele verden at se op til, hvis bare I lever op til den rolle, Allah (swt) har givet jer.

Er det ikke jer, der bærer navne som Asia, Khadijah og Sumayyah? Navne på kvinder, der alle gik bort for over 1000 år siden, men som indtil i dag står mejslet fast i historien som eksempler, kun de færreste mænd formår at leve op til.

Asia, Fir'auns kone, som rejste sig mod sin mand. Hun rejste sig frygtløst mod Egyptens tyrann og erklærede åbenlyst sin underkastelse til Allah. Hun blev brutalt tortureret til døde, men hun vil aldrig blive glemt for sit mod og sin standhaftighed.

Khadijah, Profeten Muhammads ﷺ højt elskede kone. Det første menneske, der accepterede Islam. Jeg har ingen bedre ord til at beskrive hende med end Allahs Sendebuds ﷺ egne ord. Han sagde om Khadijah: *"Hun troede på mig, da ingen andre gjorde. Hun accepterede Islam, mens folk afviste mig. Og hun hjalp og trøstede mig, da der ikke var andre til at give mig en hjælpende hånd."*

Og Sumayyah. Islams første martyr. En kvinde, der blev dræbt under tortur, mens hun standhaftigt holdt fast i sandheden.

Lev op til jeres navne mine søstre. Lev op til jeres rolle. Vær det pragteksempel, som verden mere end nogensinde har brug for i dag.

Kære brødre! Bærede søstre! Vi bevidner alle sammen, hvordan den islamiske bevidsthed tiltager blandt muslimerne her i Vesten. Vi ser og hører, takket være Allah, hvordan flere og flere deltager i kaldet til Islam. Unge mænd fylder moskeerne, og kvinder iført den islamiske klædedragt fylder stadig mere i gadebilledet. Og selv om alt dette fryder enhver oprigtig muslims hjerte at se, så tager vi fejl, hvis vi tror, at vores arbejde her ikke kan have nogen effekt på den islamiske verden.

50 mio. muslimer i Vesten! Over 20 mio. i Vesteuropa alene! Og stadig er der dem, der vil bilde os ind, at vi intet kan gøre herfra for at skabe ændring i de islamiske lande. Faktum er, at vi alle har muligheder. Og den, der siger noget andet, er enten uvidende eller bange for, at muslimerne her i Vesten indser deres sande potentiale.

Udover vores betydelige antal, har vi i dag adgang til så mange typer af forbindelser – globale forbindelser – at fysisk afstand ikke

længere er nogen forhindring. Med telefoni og internettet kan man i dag i løbet af ingen tid være i forbindelse med mennesker på den anden side af planeten.

Men ikke kun det! De fleste af os har familie og bekendte i vores hjemlande, som vi besøger regelmæssigt. Og fra vores lande kommer der stadig mange unge for at studere på universiteter rundt omkring i Vesten. Forbindelserne på kryds og tværs mellem den muslimske del af verden og Vesten gør det umuligt at forhindre idéer i at sprede sig fra det ene sted til det andet.

Hvilken situation er nu mest besynderlig? At vores lande i dag styres af korrupte og viljeløse regenter, som modtager deres ordrer direkte fra London og Washington? Eller at vores kald her i København om at vælte disse regenter og at erstatte dem med en retsindig kalif vil nå de selvsamme lande?

Hvad der sker af islamiske aktiviteter og diskussioner i København og Düsseldorf vil med Allahs billigelse nå Tyrkiet. Hvad der sker i Birmingham vil nå til Pakistan, og hvad der sker i Paris skal nok nå Marokko.

Tag ikke fejl, mine brødre og søstre! Selv jeres tilstedeværelse her i dag vil blive bemærket, og jeres *takbir* vil blive hørt længere væk, end noget øje kan se.

Vi befinder os her som fremmede, men vi er ikke hvilke som helst fremmede. Vi har muligheden for at være de fremmede, som Allahs Sendebud ﷺ omtalte, da han sagde:

بَدَأَ الْإِسْلَامَ غَرِيبًا وَ سَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ

“Islam begyndte som noget fremmed og vil vende tilbage som noget fremmed, ganske som den begyndte, så saglighed til de fremmede.”

Tænk hvis vi kunne være blandt disse fremmede; de fremmede som Profeten ﷺ yderligere beskrev, da han ﷺ sagde:

”Et folk af blandede mennesker fra de bortrejste blandt stammerne. De sluttede venskab for Allahs skyld og elskede hinanden for Hans skyld. Allah, den Stærke, den Almægtige, vil på Opstandelsedagen opstille tribuner af lys til dem. Folk (i almindelighed) vil frygte, men de vil ikke frygte. De er Allahs, den Stærke, den Almægtige, awliya’, som ingen frygt skal komme over, og de skal ikke sørge.”

Subhan Allah! Ser jer omkring her i salen! Se på de brødre eller de søstre, der sidder omkring jer. Blandede folk fra alle verdens hjørner! Bortrejste fra deres lande og deres familier og samlet her i dag for Allahs (swt) skyld!

Men dvæl ikke ved tanken om at være blandt disse fremmede. Nej, Handl! Handl og gør jer fortjent til en plads iblandt dem, for

- hvis I agerer, som I skal, og lever ifølge Islam, og
- hvis I udfylder den rolle, som Allah har pålagt jer; den rolle, som I har fået fremvist i dag, og
- hvis I holder fast i jeres islamiske identitet, forbliver loyale over for jeres *ummah* og spreder de budskaber, der er blevet leveret fra talerstolen i dag til jeres brødre og søstre, og tager diskussionen op med familie, venner og bekendte, og

- hvis I bærer Islam til de ikke-muslimer, som omgiver jer overalt i dette land; de ikke-muslimer I arbejder med, studerer med, bor samme i opgang med og møder hver gang, I forlader jeres hjem, og
- hvis I med én samlet stemme kalder til reetableringen af Khilafah, både her og i jeres hjemlande, med alle de kontaktmidler, I har adgang til;

hvis I gør alt dette, så vil I ikke kun være i stand til at påvirke den islamiske verden, men ved Allah, I vil være den største gave, Vesten nogensinde har fået. For I vil være et lys midt i mørket, og I vil vise vej for dem, der er faret vild. I vil være de fremmede, som bringer sandheden tilbage til livet ...

Lad os gå herfra i dag som en samlet styrke. Lad os sammen beskytte vores brødre og søstre og ikke mindst vores børn. Lad os kalde befolkningen omkring os til Allah – mænd som kvinder. Lad os vise dem det bedste eksempel ved at handle retskaffent. Lad os gå med ranke rygge og oprejste pander, mens vi siger: Sandelig, vi er blandt muslimerne!

Og vid, brødre og søstre, at uanset hvad de hadefulde opstiller af forhindringer på jeres vej, så er Allah (swt) på jeres side. Alverdens Herre er med jer; den samme Herre som lod Ibrahim ؑ komme uskadt ud af ilden; den samme Herre som frelst Musa ؑ og hans folk, og som lod Fir'aun drukne i havet; den samme Herre, som lod Muhammad ﷺ sejre over de idoltilbedere, der havde fordrevet ham fra Mekka.

Jeres Herre har lovet jer den samme sejr, som Han (swt) gav sine sendebud. Han (swt) siger (Ghafir:51):

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

”Vi vil sandelig give sejr til Vore sendebud og til dem, som har iman, både i dette liv og på den dag, hvor vidnerne skal stå frem.”

[OQM. Ghafir 40: 51]

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

MUSLIMERNES ROLLE I VESTEN

Hizb ut-Tahrir Skandinaviens årlige konference

Søndag d. 3. oktober 2010

Hvilken betydning og effekt har muslimernes tilstedeværelse i Vesten? Formår vi muslimer at udnytte vores potentiale og styrke optimalt?

Er vi blot en minoritet i Vesten eller en uadskillelig del af den islamiske nation? Hvad betyder vores tilknytning til den islamiske nation? Hvordan påvirker vi tilstanden i den islamiske verden fra Vesten?

Hvad er det korrekte forhold til de ikke-muslimske borgere i Vesten? Når assimilation er udelukket, er isolation så den eneste udvej?

Hvor står den muslimske kvinde i den igangværende kamp mod Islam? Kan den vestlige livsstil sikre kvinden en bedre tilværelse?

Konferencen tilsigter at debattere disse vitale spørgsmål for at fremvise Islams standpunkt.

KONTAKT

Eventuelle henvendelser vedrørende konferencen kan rettes til info@hizb-ut-tahrir.dk

HIZB UT-TAHRIR
Skandinavien